

Συναδέλφαι μαζικοποιήστε τα σωματεια σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 23 - ΧΡΟΝΟΣ 3ος
ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2001
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2001: Τίποτα δεν χαρίζεται - Όλα κατακτιούνται

Η 1η ΜΑΗ

**μας καλεί
σε ταξικό
ξεσηκωμό**

**ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

Όλοι στις ταξικές πρωτομαγιάτικες
συγκεντρώσεις κόντρα
στις συμβιβασμένες ηγεσίες
των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων

**Η κινητοποίηση στις 5 Απριλίου
ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ
ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ**

ΤΟ ΝΕΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ, ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟ

Στυγνή εκμετάλλευση στα Σπάτα

Στις 28 Μάρτι 2001 άνοιξε τις πύλες του το ιδιωτικό και πανακριβό αεροδρόμιο Σπάτων «Ελευθερίου Βενιζέλος», αλλά μέχρι σήμερα, τα προβλήματα στη λειτουργία του δεν έχουν εκλείψει, παρά το ότι υποχρέωσαν την «Ολυμπιακή Αεροπορία (ΟΑ), που είναι ο κύριος χρήστης, σε δραστηρική περικύλιση των δρομολογίων της.

Πάντως, από την πρώτη κιόλας στιγμή, επιβεβαιώθηκε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι μοναδικός στόχος των Γερμανών της κοινοπραξίας «Χόχτιν», που για 25 χρόνια θα εκμεταλλεύονται τη λειτουργία του αεροδρομίου, είναι το κέρδος και μόνον αυτό. Επίσης, από διάφορες ενέσεις της γερμανικής διοίκησης του αεροδρομίου (το ΔΣ απαριζείται από πέντε Γερμανούς και τέσσερις Έλληνες), φάνηκε ξεκάθαρα ότι επί της ουσίας το νέο αεροδρόμιο αποτελεί ξένο έδαφος μέσα στην Ελλάδα.

Κονή υμολογήθηκαν είναι ότι το αεροδρόμιο ήταν ανέτοιμο να λειτουργήσει, εντούτοις η κυβέρνηση υπέκυψε στις πιέσεις της «Χόχτιν» και έσπευσε να χορηγήσει την απαιτούμενη άδεια. Ο λόγος; Ένας και μοναδικός. Να αρχίσουν αμέσως οι ιδιώτες να εισπράττουν τα υπέρκαι τα πλη-φόρους και ενικά, δεδωμένους ότι το «Ελευθερίου Βενιζέλου» είναι το πιο πανακριβό αεροδρόμιο του κόσμου! Άρκει να σημειωθεί ότι η φορολογία του αεροδρομίου Σπάτων ανά επιβάτη ανέρχεται σε 11.400 δρχ., έναντι 3.800 δρχ. του αεροδρομίου του Παρισιού, που κρίνεται να ακριβεί!

Παρόλο που το σκόπιο ααλλοιών με επικράτηση της πρώτης μέρας λειτουργίας του αεροδρομίου, επιμυρήθηκε και η περαιτέρω διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα της ΟΑ με στόχο τη δεκλύση των κυβερνητικών χειρισμών, για το ολοκληρωτικό έμπλοκο του εθνικού αερομεταφορέα. Και αυτό αποκλειστικά από μια σειρά πράξεις και παραδείγματα της νεοφιλικής διοίκησης της αερολιμένας, όσον αφορά την εξυπηρέτηση της ΟΑ. Ειδικότερα, ενώ πριν γνωστό ότι η ΟΑ θα είχε πολύ μεγαλύτερο όγκο εργασιών από τις υπόλοιπες εταιρείες, εντούτοις οι

Γερμανοί δεν είχαν φρονήσει, αν και όφειλαν, να έχουν έτοιμη την αναγκαία υποδομή, ώστε να μπορέσει η ΟΑ να αντιμετωπίσει όλες τις υποχρεώσεις της.

Βέβαια, για όλη αυτήνη την κατάσταση, ευθύνη φέρει και η διοίκηση της ΟΑ, η οποία δεν απαιτείται από τους Γερμανούς να είναι έτοιμη όλη η υποδομή, προκειμένου να λειτουργήσει απρόσκοπτα, δέχτηκε να μεταφερθεί στο νέο αεροδρόμιο όντας σε μη ύψιστο, με σοβαρές ελλείψεις προσωπικού (το υπάρχον προσωπικό, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το νέο αεροδρόμιο, δούλεψε μέχρι και 30 ώρες υπερωρών ωρών), χωρίς όλες τις υπηρεσίες της και ειδικότερα αυτήν της Τεχνικής Διεύ-

θυνσης. Και είναι πρωτόγνωρο, αεροπορική εταιρεία να λειτουργεί σε διαφορετικό αεροδρόμιο από αυτό που επισκευάζει τα αεροπλάνα της. Αυτή η διαδικασία συντήρησης των αεροσκαφών πολλαπλασιάζει το κόστος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον περβόθιο ανταγωνισμό με τις άλλες αεροπορικές εταιρείες, που προβάλλει η κυβέρνηση κάθε φορά που επιχειρεί να επιβάλει αντενταξιακά μέτρα.

Το κυριώταρο πρόβλημα του αεροδρομίου είναι πολιτικό και αφορά την εκκρήξη δικαιωμάτων στους Γερμανούς, αλλά και την προσπάθεια επιβολής των καταπιστευτικών αναδιαρθρώσεων στο χώρο των αερομεταφορών. Συνεπώς, δεν μπορεί κανείς να ανησυχίσει την αποικιοκρατική σύμβαση του

αεροδρομίου Σπάτων, που καθιστά τους Γερμανούς επικυριαρχούς και τους παρέχει τη δυνατότητα να ελέγχουν απόλυτα τη λειτουργία του αεροδρομίου. Είναι χαρακτηριστικό ότι στα πρώτα έτη της αποικιοκρατικής σύμβασης προβλέπεται ρητά ότι «η παρούσα υπεργαμια παρά τις άλλες αεροπορικές υπηρεσίες, που προβάλλει η κυβέρνηση κάθε φορά που επιχειρεί να επιβάλει αντενταξιακά μέτρα.

Επίσης, στη σύμβαση προβλέπεται ότι σε περίπτωση ανεπιτυχούς κινεποιοποίησης, η προκλήσεια οικονομική ζημία θα καλύπτεται από το ελληνικό κράτος. Αλίμονο, οι Γερμανοί θα αποζημιωθούν στη ΟΑ, που την υπερέσσει σε δραστηρική περικύλιση των δρομολογίων της.

Αλλά οι αποικιοκρατικοί όροι που έχουν θέσει οι Γερμανοί

ότι επί της ουσίας το αεροδρόμιο Σπάτων αποτελεί ξένο έδαφος στην Ελλάδα, αρκεί να αναφερθεί η πρόσφατη απαγόρευση των Γερμανών στο «Ρι και τον «902» να καλύψουν δημοσιογραφικά περιόδια συνδυαστικού κλίματος του ΠΑΜΕ στους χώρους δουλειάς του νέου αεροδρομίου.

Πρόκειται για ένα ξένο ιδιωτικό αεροδρόμιο στο ελληνικό έδαφος

Με την αποικιοκρατική χαρακτηριστή σύμβαση, το νέο αεροδρόμιο έχει χρυσοληρωθεί από τον ελληνικό λαό, ο οποίος και ως χρήστης θα κληθεί να το ξαναπληρώσει, για να βγάλει και από τη λειτουργία του υπερκέρδη η εταιρεία. Η Χόχτιν, ενώ συμμετείχε στη χρηματοδότηση του με λιγότερο από 10%, θα αποκομίζει τεράστια υπερκέρδη για 30 χρόνια, κατέχοντας το 45% των μετοχών της εταιρείας του αεροδρομίου. Έχουμε με άλλα λόγια ένα ιδιωτικό αεροδρόμιο που χτισίμε για τα λεράτα του ελληνικού λαού.

Επίσης στο νέο ιδιωτικό αεροδρόμιο Σπάτων έχει αρχίσει ήδη η εφαρμογή των λεγόμενων καταπιστευτικών αναδιαρθρώσεων, σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις. Στο πλαίσιο αυτό, έχει προλάβει η γερμανική διοίκηση του αεροδρομίου, εφαρμόζοντας η πομπασαφιστική, ενώ δεν υπάρχει νομική βάση για την προλαβόντα κατά το δικό, είτε για να μην αποκτήσουν δικαιώματα οι εργαζόμενοι είτε για λόγους τρωκοκρατίας.

Εργαζόμενοι εκτελούν τα καθήκοντά τους κάτω από καθεστώς πλήρους αυτανομησίας και τρωκοκρατίας. Κάθεσαι υπάρχουν παντού, ακόμα και στους χώρους που αλλάζουν συχνά οι εργαζόμενοι. Το προσωπικό βρίσκεται υπό πλήρη αυτανομησία και είναι αδύνατο να μετακινήσει από έναν χώρο στον άλλο, αν δεν έχει την ειδική κωδικάρια εισόδου. Υπάρχουν εταιρικές ενότητες, που απαγορεύουν στους εργαζόμενους να κυκλοφορούν στους χώρους του αεροδρομίου όταν δεν εκτελούν υπηρεσία. Αποτελεί, δηλαδή, το νέο αεροδρόμιο ένα σύγχρονο εργασιακό γκέτο.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επίτροπο:
Φωτοστοιχειοθήκη Α - Εκτύπωση:
Τυποκοπείο ΔΕ, Λεωκίας 134, Κρουνηράει Αττικής

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,
Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ο. που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη φορά που πρέπει να χτυπησουμε είναι του Σωματίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τη πληροφορία που μας ενδιαφέρει, υπεύθυνα και χωρίς να πληροφορηθεί δικηγόρος και κάθε φορά και κάποιος άσχετος στο κεντρικό, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διεθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους ενδιαφέρονται να ζητήσουν πληροφορίες, να ενημερωθούν για τη νέα διεύθυνση τα Σωματεια, ώστε να παίρουμε την επιμερίδα.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2001

Η 1η Μάη μάς καλεί σε ταξικό ξεσηκωμό

Ολοι στις ταξικές πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις ενάντια στην καταστροφή της κοινωνικής ασφάλισης, κόντρα στις συμβιβασμένες ηγεσίες των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων

Πρωτομαγιά 2001

Η μαγκιάσα ασφάλεια και ερήνη σε κίνδυνο, τα Βαλκάνια στις φλόγες που αναφάν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και η Ελλάδα στα πρόθυρα επικίνδυνων περιπέτειων.

Πρωτομαγιά 2001

Οι εργαζόμενοι, οι απόμαχοι της δουλειάς, η νεολαία, ο λαός της πατρίδας μας σε δρόμο ανθρωπικό και δύσκολο, τακτασμένοι από την ανεργία, την υποαπασχόληση, εξουθενωμένοι από τη μονόπλευρη λιτότητα και τη λεηλασία του εισοδήματός τους, λαβωμένοι από την αφαίρεση και οργαγή κατακτήσεων και δικαιωμάτων.

Πρωτομαγιά 2001

Το εργατικό κίνημα παρά τις διαρκείς διαβρωτικές επιθέσεις που δεχεται από τις υποστημένες πλειοψηφικές των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων δυναμικοί τις αντιστάσεις του ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική.

Παρά τη βία, την τρομοκρατία, τον αυταρχισμό που αντιμετωπίζει από κεφάλαιο και κυβέρνηση άνοδο νέους δρόμους, έφερε στην επιφάνεια νέα στοιχεία ανόδου των αντιστάσεων και διεκδικητικών διαθέσεων των εργαζομένων.

Σήμερα που η κυβέρνηση διαμορφώνει με μεθοδικότητα την τελική έφοδο της στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, στην κατεβύθιση της αντιλαϊκής, αντιδραστικής αναρχίας του, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα με άλλα χρέος να οργανώσει καλύτερα τους αγώνες του, να δημιουργήσει τους όρους της μη ένδοξης και εκτεταμένης αντιπαράθεσης, για να

ματωθούν τα σχέδια κυβέρνησης - κεφαλαίου, για να ματωθεί το χυδαίο παζάρι του «κοινωνικού διαλόγου», για να προστατευθούν οι ασφαλιστικές κατακτήσεις, να διευρυνθούν παραπέρα.

Συνάδελφοι,

Σ' αυτή την κρίσιμη ώρα κανείς μας δεν πρέπει να βολιέζει στο φόβο, και περισσότερο στην αποδοχή των επαχθέμενων κακών.

Πολύ περισσότερο που σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια συνολική επίθεση. Με τον τραουμό, τα σχέδια για απόσπρωση των διαδηλώσεων, την αυδαισία στους εργατικούς χώρους.

Τώρα είναι η ώρα του αγώνα.

Τώρα είναι η ώρα της μη πλάτσας και μαχητικής συσπέρωσης με όλους τους εργαζόμενους, τη φτωχή ανθρωπιά, τους μικρομεσαίους.

Η καμπάνα χτυπάει για ο-

λους και ένας τέτοιος στόχος μπορεί να προχωρήσει.

Μπορούμε να τους σταματήσουμε. Μπορούμε να αποφύγουμε τα μέτρα που μας οδηγούν στις κατακυμμένες του εργασιώδη μετώπων, στη «δουλειά χωρίς δικαιώματα».

Αρκεί να ενωθούν οι γραμμές του αγώνα, της ταξικής πάλης.

Αρκεί να ενωσουμε τη φωνή μας, τον αγώνα μας με όσους ανταποκρίνονται, με όλους αυτούς που συνειδητοποιούν ότι το κεφάλαιο και οι κάθε λογής πολιτικοί των εκκροσάτων και υποτακτικοί δεν είναι αντίηχοι.

Σήμερα κερκόι και ζωντανά τον αγώνα της τάξης μας, μας καλούν σε ξεσηκωμό.

Σήμερα μας καλούν να μην παραδώσουμε αυτά που με θυσίες και αίμα κατακτήθηκαν.

Σήμερα τα παιδιά μας

μάς καλούν να πολεμήσουμε για το ξημέρωμα ενός καλύτερου αύριο, να μην τα αφήσουμε να τα συνθλίψει η πύρινη ναύαλο των ισχυρών.

Συνάδελφοι,

Η ιστορική μνήμη του Σικάγου, τα μεταβωμένα ποικύματα των εξεγερμένων θύμωζον τι τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτιούνται, ακόμη και με αίμα αν χρειαστεί.

Η εργατική τάξη σήμερα δεν πρέπει να ξεστρατίζει στιγμή από το μνήμη της 1ης Μάη και όλοι μας δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι εμείς κυλούμε τη ρόδα της ιστορίας προς την πρόοδο. Οτι ο αγώνας μας ενάντια στον ανεργιστικό εχθρό, το κεφάλαιο, μέχρι την οριστική μας νίκη πάνω σ' αυτό, ΝΙΚΗ που θα μας οδηγήσει στη σοσιαλιστική πολιτεία χωρίς την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ, ΔΙΑΡΚΗΣ, ΑΣΥΜ-

ΒΙΒΑΣΤΟΣ, ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ.

Τιμώντας την 1η ΜΑΗ

Τιμώντας τους δολοφονημένους εργάτες του Σικάγου του 1886, του Μάη Θεσάλου του '36, τους 200 της Καίσαρης του 1944, όλους τους ανώνυμους και επώνυμους ήρωες της τάξης μας, διαμνημόνουμε την πόλη μας:

Για να μην περάσουν τα σχέδια κεφαλαίου κυβέρνησης, που θέλουν να μας γυρίσουν στο μετώπινο, βαδίζοντας στη μαοστρητική αγχώνη του σύλλογο των εργατικών, κοινωνικών, δημοκρατικών, συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων που κατακτήραμε σπύθαι με σπύθαι μέχρι ως σκληρούς και επίμονους αιματωρούς αγώνες.

● Για καλύτερη ασφάλιση δημόσια, καθολική και υποχρεωτική.

● Για να καταργηθούν οι εισφοροαπαλλαγές, να πα-

ταχθεί η εισφοροαπαγωγή, να εισπραχθούν τα κλεμμένα αποθεματικά του ΙΚΑ (15 τρία).

● Για μείωση των ορίων συνταξοδότησης.

● Για αύξηση των συντάξεων.

● Για πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων.

● Για νομοθέτηση του 35ωρου με κατοχυρωμένο 7ωρο πενήνημερο, να ουσιαστικές αυξήσεις με μισθούς και ημερομίσθια.

● Για λύση των κλαδικών ασφαλιστικών μας αιτημάτων.

Διαμνημόνουμε τους ενσπαικούς μας αγώνες:

● Για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

● Ενάντια στην Ευρώπη της φτώχειας και της ανεργίας.

● Αγινίζουμε για τη αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση για μια Ευρώπη της ερήνης, της φιλίας, της ισότητας συνεργασίας, της δημοκρατίας, του σοσιαλισμού.

● Ενώνουμε τη φωνή μας και τον αγώνα μας με όσους ανταποκρίνονται στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο, ενάντια στην τυραννία των πολυεθνικών.

● Απαιτούμε να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικές επιβασίες στα Βαλκάνια.

● ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.

● Πλήρης απεμπλοκή της χώρας μας - Κανένας Έλληνας φανατικός έξω από τα σύνορά μας.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον περιήφανο λαό της Κούβας και σε όλους τους λαούς που παλεύουν για λαϊκή κυριαρχία, πρόοδο. Αντιστεκόμαστε στον εθνικισμό, στο ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Πώς το 1886 γεννήθηκε

«Θα οργανωθεί μια μεγάλη διεθνής εκδήλωση για μια κηροβιομένη ημερομηνία, με τέτοιο τρόπο, ώστε οι εργάτες σε όλες τις χώρες και σε όλες τις πόλεις ν' απευθύνουν ταυτόχρονα, μια συγκεντρωμένη μάζα, προς τις δημόσιες αρχές, ένα αίτημα, για να καθορισθεί η εργάσιμα μέρα σε οκτώ ώρες και να τεθούν σε ισχύ οι πάσης αποφάσεις του Διεθνούς Συνεδρίου του Παρισιού».

Ενώπιον του ότι μια τέτοια εκδήλωση είχε ήδη αποφασιστεί από την Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας στο συνέδριό της, το Δεκέμβριο του 1888 στο Σεντ Λούις για την 1η Μαΐ 1890, η μέρα αυτή γίνεται δεκτή ως η μέρα για τη διεθνή

εκδήλωση. Οι εργάτες των διαφόρων χωρών θα πρέπει να οργανωθούν την εκδήλωση με τρόπο ανάλογο προς τις συνθήκες της χώρας τους: (Φίλιπ Φοστερ: «Εργατική Πρωτομαγιά 1886-1986», Εκδόσεις ΣΤΕ, σελ. 55 και Ουίλιαμ Φοστερ: «Η ιστορία των τριών Διεθνών», Αθήνα 1975, σελ. 175).

Μ' αυτή την απόφαση που πάρθηκε στις 20 Ιουλίου 1889, το ιδρυτικό συνέδριο της Δεύτερης Αγίας Τριάδας οργανώνει την 1η Μαΐ ως τη διεθνή μέρα αγώνων των εργατών.

Στην Ιστορία όμως έμεινε το 1886 ως το έτος, στο οποίο γεννήθηκε η Εργατική Πρωτομαγιά. Ας δούμε αναλυτικότερα τα γιατί:

Η προϊστορία της «Ημέρας των εργατών»

Η «Ημέρα των εργατών» δεν προέκυψε τυχαία και, φυσικά, δεν απαγορεύτηκε το εργατικό κίνημα μόνο προς το τέλος του 19ου αιώνα. Στην αρχαιότητα και στο μεσαίωνα υπήρχαν, σε διάφορα μέρη του κόσμου, συγκεκριμένες ημέρες, κατά τις οποίες τιμωρούνταν ή κηροβιομένη η εργασία. Αργότερα, κατά τη διάρκεια του Επανάστασης, ορίστηκε μια ειδική μέρα του Σεπτεμβρίου που θεωρούνταν εργατική οργιά, ενώ στις Ηνωμένες Πολιτείες από τη δεκαετία του 1750 άρχισε να γιορταζεται η 4η Ιουλιά κάθε έτους ως η μέρα των εργατών και των καταπιεσμένων, κατά την οποία διεκδικούντο τα δικαιώματά τους. Η παράδοση αυτή, να γιορταζεται δηλαδή η 4η Ιουλιά ως μέρα των εργατών, κράτησε στις Ηνωμένες Πολιτείες ως τη δεκαετία του 1880 και στη συνέχεια επιστράφηκε από την «Ημέρα της Εργασίας» - που πρωταγόρισε την πρώτη δευτέρα του Σεπτεμβρίου κάθε έτους - και από την Πρωτομαγιά.

Η «Ημέρα των Εργατών» γενικά, και ειδικότερα η Πρωτομαγιά έχει συνδεθεί πρωτίστως με τον αγώνα της εργατικής τάξης για πραγματική μείωση του χρόνου εργασίας, και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι και τα άλλα αιτήματα που κατά κοινή έβραζε και βόζει το εργατικό κίνημα αυτή τη μέρα δεν άγγιζαν το δικό τους εδικό βόλερο στον τοξικό αγώνα που διεξάγει. Όμως, ο χρόνος εργασίας ήταν και παραμένει ένα κομβικό σημείο στην ταξική πάλη, δεδομένου ότι συνδέεται άμεσα με το σύνολο των υποδομημάτων και των δικαιωμάτων των εργατών της τριτογενούς, δηλαδή, μάλιστα της εργατικής δύναμης, πρωτίστως δε με το βαθμό εκμετάλλευσής του και, φυσικά, με τις δυνατότητές που έχει ο εργάτης να αμολήσει τα με το εισαίο του και με το βαθμό που...

Στις αρχές του 19ου αιώνα, ο χρόνος εργασίας στις βιομηχανίες του τότε ανεπτυγμένου κόσμου έφτανε τις 12 και 14 ώρες ημερησίως, ενώ κατά την

περίοδο των Ναπολεόντειων Πολέμων επιπλέον. Γενικά πάντως, δεν υπήρχε σταθερός χρόνος εργασίας κι αυτό ήταν ένα φυσικό αποτέλεσμα των ετών μάχης της εργατικής δύναμης. Στο Σικάγο, στις Ηνωμένες Πολιτείες, από το 1820 άρχισαν οι πρώτοι εργατικοί αγώνες για την καθιέρωση της δεκάωρης εργασίας με πρόθεση πληρωμή για τις υπερωρίες. Η πάλη για το θέμα αυτό υπήρξε αρκετά σκληρή κατά το σημερινό χρόνο και μόνο κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα καταρροβήθηκε να γίνει το δεκάωρο η κανονική εργάσιμη μέρα για τους περισσότερους δεικνυμένους Αμερικανούς τεχνί-

τες. Για την πλειοψηφία των εργατών, όμως, το πρόβλημα παρέμεινε και μόνο γύρω στο 1860 οι ώρες εργασίας μειώθηκαν στις 11. Εχει πάντως ξεχωριστή σημασία να σημειώσουμε πως ο όλο το δόγμα που διακρίνονταν ο αγώνας για το δεκάωρο, πρωτοπόρος εργατικό κίνημα, καθώς και εργατικές οργανώσεις άρχισαν να διατυπώνουν το αίτημα για την καθιέρωση της οχτάωρης εργασίας.

Το οχτάωρο

Το αίτημα για το οχτάωρο εργάσιμου διατυπώθηκε για πρώτη φορά στην Αγγλία το 1829 από την «Εθνική Ένωση για την προστα-

σίας της Εργασίας» και εφαρμόστηκε στην Απαικία της Βικτωρίας τον 21η Απριλίου του 1856. Οραματιστής για το Οχτάωρο άρχισαν να εκφράζονται και στις Ηνωμένες Πολιτείες: από το 1829, ενώ το πρώτο σημαντικό μέτρα για την εξασφάλιση του εργατικού κινήματος την ΗΠΑ άρχισε να παίρνει από το 1863. Μετά, όμως, από τον αμερικανικό εμφύλιο πόλεμο (1861-1865)

ο αγώνας για την οχτάωρη εργώσιμη ημέρα πήρε εκρηκτικές διαστάσεις. Γραφεί ο Μορίς σχετικό: «Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Βόρειας Αμερικής παρέμεινε κάθε αυτοτελής εργατικό κίνημα, στον καρπό η δουλειά παραμυθόφρανα ένα μέρος της δημοκρατίας. Η εργασία των ανθρώπων με λευκή επιδερμίδα δεν μπορεί να χειροφραστεί εκεί όπου συστημάται η εργασία των

ανθρώπων με μαύρη επιδερμίδα. Από το θάνατο της δουλειάς ως όμως, εφημέριος αυτούς μια καινούργια βιομηχανική ζωή. Ο πρώτος κλάδος του εμφύλιου πολέμου ήταν η ύμωση για το οχτάωρο, που με ταχύτητα ατυχημάτων προέβλεπε από το Ατλαντικό ως τον Ερμητικό Ωκεανό, από τη Νέα Αγγλία ως τη Καλιφόρνια. Το παραγωγικό συνέδριο της Βαλτικής (18

Ιστορικές Πρωτομαγίες στην Ελλάδα

Η βίση - και τις περισσότερες φορές ασηματή - καταβολή των πρωτομαγιάτικων αιχμαλιώνων στην Ελλάδα ήταν ο κανόνας έως και τις πρώτες δεκαετίες του 1900. Όλο αλίνα το θέμα αναδείχθηκε στους εργάτες που «τολμούσαν» να αιμαφωβήσουν τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας, να τις κατακρίνουν και να διεκδικούν δικαιώματα που σήμερα φαντάζονται αυτονόητα. Η Πρωτομαγιά ως σύμβολο αντίστασης και αγώνα για τους όπου Γης εργάτες ήταν επισκιάζουσα και το αναπνευστικό περιεχόμενο της προς προσεδό κάθε φορά το τοξικό συνδικαλιστικό κίνημα, έπρεπε να ανιμετανασταν με κάθε τρόπο και μισό. Η Πρώτη Μαΐ έμεινε να αποσπορισθεί, να απομυλκωθεί από τα μνημόνια και να μετατραπεί το πολύ - πολύ σε γοργή του λουλουδιού. Η ουσική τούτη δεν να καταφέρει, παρά τις φιλότιμες προσπάθειές της. Στην Ελλάδα η πρώτη Πρωτομαγιά γιορτα-

στηκε το 1893 στους Στάλους του Ολυμπίου Διός από τον Κεντρικό Σοσιαλιστικό Όμιλο του Σπαιρού Καλλέργη. Την επομένη χρονιά, 1894, η Πρωτομαγιά γιορταζόταν στο Παναθηναϊκό Στάδιο από όλους τους σοσιαλιστικούς όμιλους. Στο ψηφισμένο εκλογικό συγκέντρωσης περιλαμβάνονταν τρία αιτήματα, πρωτοπόρος για την εποχή τους: με τερτάτο σημείο όμως για τους εργάτες που «διεξήγησαν» απεινωμένον με το θάνατο αγώνου - στους χώρους δουλειάς. Τρία αιτήματα που κατατίθηθηκαν λίγες δεκαετίες μετά και αφού μεσολάβησαν σκληρά αγώνες και το οποίο σήμερα, ως κεκτημένο δικαίωμα στα «επιμελημένα» χρόνια κινήσουν.

Διαβάζουν στο ψηφισμένο, «Συνεδριώσαντες σημερινή την 1ην Μαΐ, αποφασίζουσαν να ψηφισθούν, να κηροβιοθούν, να κηροβιοθούν να κλέωνται τα καταστήματα καθ' όλην την ημέραν και οι εργάται να αναπαύονται.

Β. Οι εργάται να εργάζονται επί 8 ώρας

την ημέραν και να απαγορευθεί η εργασία εις τους ανήλικους.

γ. Να απονεμαθεί ονόματι εις τους εργάτας ονόματι: καταστάται: σκάνδου: προς αντήρησιν αυτών και της οικογενείας των».

Ενας δεύτερος σημαντικότατος σταθμός στην ιστορία του εργατικού κινήματος της χώρας μας είναι η Πρωτομαγιά του 1919 κι αυτό γιατί είχε προηγηθεί η ίδρυση της ΓΣΕΕ.

Αυτή την Πρωτομαγιά διοργανώσαν, λοιπόν, από κοινού η νεοσύστατη ΓΣΕΕ και το επίσης νεοσύστατο ΖΕΚΕ. Η επίσημος του ΖΕΚΕ είναι ερωτησική και στο διεκδικητικό πλαίσιο της Πρωτομαγίας, που οι μέρες πολιτικοποιήσαν. Η ΓΣΕΕ ήχησε γενική πανελλαδική απεργία, με σημείο κέντρο την αυλήματι τρωμαβική αναπροσαρμομή μισθών και ημερομίσθων, την καθιέρωση του

βόρου και της κοινωνικής ασφαλήτας. Το αιτήματα, που έφραξαν από το πλαίσιο του διεκδικήσαν, που είχαν να κάνουν άμεσα και αυστηρά με την καλύτερωση των συνθηκών εργασίας, αφορούσαν στην ανάληψη των ελληνικών στρατημάτων από τη διεσπασμένη τότε Σερβική Ρωσία, που δεχόταντα λυσσολόια επίθεση και στην αναγόρευση της σοβιετικής ελεύσεως.

Παρά την αποσπασμένη της καθιέρωσή του. Ηλ. Βενιζέλου, οι συγκεντρώσεις στην Αθήνα και Περαία έγιναν. «Η Πρώτη Μαΐ» - τόνισε στην προκήρυξη του ΖΕΚΕ - πρέπει να είναι και δι' ημάς όπως είναι και στους άλλους εργάτες όλου του κόσμου, η ημέρα της κοινής του πόθου μας, τους οποίους όλο το έτος εξορίζει και διαλογίζουμε με τον οργανισμό μας, το βέλιος μας, τας ερμηρεύσεις μας, το διαλέξας μας και με όλον τον

η Εργατική Εργασία

Αξιωματ, οκτώ για τα γεγονότα του Σικάγου, το 1886.
Εκείνο, ηγέτες του εργατικού βεσπομού οδηγούνται στην κερμαία

Αυγούστου 1886 διακήρυξε: «Η πρώτη και μεγάλη απαίτηση της αμερικανικής εργαίας, για 'απελευθερωθή η εργασία αυτής της χώρας από την καταπίεση της κλασικής είναι η έκδοση ενός νόμου, που θα καθορίζει ότι το βράδυ θ' αποτελεί την κανονική διάρκεια ημέρα ή όλες τις Πολιτείες της Αμερικανικής Ένωσης. Είμαστε αποφασισμένοι να καταβάλουμε όλες μας τις δυνάμεις, όπου να πετύχουμε αυτό το ύψιστο αποτέλεσμα».

Ενώση Εργατών, Πράσι Διεθνής, η οποία στο συνέδριό της στη Γενεύη, το Σεπτέμβριο του 1886, πήρε την απόφαση: «Η μέισον των υρών εργαίας οφείλει να είναι το πρώτον βήμα προς τη χειραφέτηση του εργάτου. Κατ' αρχήν η οκτάωρη εργαία πρέπει να θεωρηθεί απαραίτητη και η υπερπλέον εργασία να επιτρέπεται μόνον εξαιρετικώς».

Εται το αίτημα του οκτάωρου έγινε αίτημα του παγκοσμίου προλεταριάτου. Όμως, ο αγώνας για την κατάκτηση της Ημέρας των Ηνωμένων Πολιτειών έμελλε να αποσπαστεί από την αιτία για τη καθιέρωση της Πρωτομαγιάς ως παγκόσιας ημέρας των εργατών.

Η Πρωτομαγιά του 1886

Όπως προαναφέραμε, μετά τον αμερικανικό εμφύλιο, η παλη για το οκτάωρο πήρε εκρηκτικές διαστάσεις στις ΗΠΑ. Σε πολλές Πολιτείες, έγινε δυνατό να κληθεί και η νομοθετική και καταχωρησια, αλλά οι αγώνες που θεσπιστικ να γίνονται πολλά παραβιάζονται, τα οποία και αφο-

θέλουμε να μιλήσουμε 'τ' άνθη Είμαστε ογάρωτες πως είναι θέλουμε, για να είναι Καί τ' αποφασίσουμε να έχουμε ογάρωτο Καλούμε τις δυνάμεις από Ναυπηγεία και εργοστάσια: Ογάρωτά μας για εργαία ογάρωτά μας για ο.π. θέλουμε».

Επί πρωταγωνιστική απεργία του 1886, στις ΗΠΑ, γύρω στο μισό εκατομμύριο εργάτες παρήγαγαν τη δουλειά τους και συνενοήθησαν στους δρόμους του αγώνα. Στις διαδηλώσεις απεργίας και διαδηλώσεις έγιναν στις περισσότερες από τις μεγάλες πόλεις, αλλά και στα μικρά πόλεις και κομηούλεις. Επίκεντρο, όμως, να γινόταν αναδείχτηκε το Σικάγο, με 90.000 διαδηλωτές στους δρόμους. Όταν τόσο μεγάλο και τόσο επιβλητικό η κίνηση της εργατικής τάξης του Σικάγου, που δεν ήταν ο καταπιεστές βεσπομίου πια έπρεπε να εμπληθούν δυναμικά. Εκεί, πραγματοποιήθηκαν ένα από τα πιο επισημά εγκλήματα της ως βόρος των εργατών.

Αξιωματ: Πρωτομαγιά 1944, η εκτέλεση του 200 στην Κασσαμηνή (χαρμάτι της εποχής).

Εκείνο, το τελευταίο σημείωμα στους αγωνιστικούς, πριν από την εκτέλεση γίνου το αγάπα που δεξαόμων κατά τον εκτελεστικό».

Η πρώτη μαζική πρωτομαγιά στην Ελλάδα ήταν αυτή του 1924. Η αγέννηση-βιοηγοιάνθη από το Εργατικό Κέντρο Αθήνας στην πλατεία Κοτζιά και χρησιμοποιήθηκε παρά την απάντησή της κυβέρνησης Πανταζοπούλου, που δεν εκάθε 95000 με στασιαστική χάρη. Δύναμη βίαιη η αγέννηση, με ανέναν να χάσει τη ζωή του ο εργατής Σπύριδης Παραουσιώτης και δεκάδες άλλοι να τραυματιστούν.

Είκοσις αμηνολογίας σταθμός ο Μάης του 1936. Οι καταργητές της Θεολογικής Βιβλιοθήκης από κάρω σε απειρησκή κληρονομία που πήγαινε στο αίμα. Σε όλη αυτής της κινήσεως βλαστήματα βέβαια και περατεί νεκρός ο εργατής Τούσης. Η εκόνη της ημέρας που σπαράζει πάνω από το αμαχο κάρω του ασηκλώσει και κομμουνιστές.

Κασσαμηνή - 1η Μάη 1944

Βαθών στο θάνατο και την αντανασία

Το πρώτο της Πρωτομαγιάς του 1944 την ημερία στη γενεύη, την ημερία την Κασσαμηνή, σκόλασιν οι ρίγες των νεφανικών πολυβόλων. Σαν δρεπάνο βεβρώου 200 ανήθ του εθνοκαταλυτικού αγώνα της χώρας μας, το άμα 200 πληκρώνια παήθη το κάρω του Σπυριδίου Πανταζοπούλου και του κάρω της εκτέλεσης δεν είναι χάρη. Τα δύο ως ομόλογο αντίστικ και αγάνα επιπέδωσαν, να να προδύων μεγαλύτερο βρόχο στο μνήμια που ο καταπίεστη ήθελε να σταθεί στις δυνάμεις της αντίστικης, ένα μετάνωμο μί-

χώς «προς γέννηση και ομομορφία του». Εκένο το πρώη η σπορία κτηγάνους μεγαλύτερης σπής, απελευθέρωσης, περιθώριο, ορδωστικς αντίστικς. Ξάν σκόλια του Ναπολεόντα Σουκωτζίτ, που ανήστικ να βγει από τη λίστο θάνατου και να εκτελεστικ κίπολος άλλος στη θέση του, ο πας του προσθήκη.

Άλλες μέρες πριν από την εκτέλεση του 200 κομμουνιστές, στις 27 Απρίλη του 1944, «κομμουνιστικ συμμορία» - ένας χαρακριστικ αντρος στην ανακωχή του Γερμανού στρατιωτικ δικαητή Ελλάδος, στις 30/4/1944 - στήσαν ενόρα και σκατώναν έναν Γερμανό σπρητικ και τους σκαδούς του κατά στους Μελόους της Κασσαμηνής, ενός τραυμωτιστικ και πολυβόλου Γερμανού σπρητικς. Οι 200 ζώες που βεριστικ στο Σκευπητή της Κασσαμηνής είναι μόνο ένα μέρος των ανηπύων, αφού έχει ήδη ανακομώθει ότι «Ελληες εβλήσαν»-δολοφόρων «καταβλήσαν» 100 κομμουνιστές, ενώ οι Γερμανοί δεν εκτελεστικ απόν ανδρο έβρωσαν έμα από τα γάρω κατά μήκος του δρόμου από τους Μελόους προς τη Σπάρτη.

Το πρώτο της πρώτης μέρας του Μάη βήθη τους 200 στο σπρητικό του Χάιδου. Επει κροσώντων μόν με 3.000 ελόω μέρες -όλας τους αγανήτες της Αντίστικς. Οι ίδιοι ήταν εβρωταί Ακουαμηνίτες που το μετωικό δικτατορικ κάρω κράτησε ακαμύλωση, παραδύοτες τους στους Γερμανούς καταπίεστη Παρόντες, στο προκλήτικ βήματικς, γάρω να λήξουν από τα σπρη, εβρωτίζωτα στο φωτόνι. Στην παρη από τα Καζόρα για την Κασσαμηνή γρήγορα προέβησαν τα και σκορπών τους δρόμους, έβρωτας πικ αμάτα που θα το μαζέ-

ψουν, θα το παραδύουν στους αντρούς τους. Σπρημάται που κληροδότησαν το όνομα, στην Ιστορία, της τελευταίας σκώρας 200 ηρώων.

Στις 12.00 προσηύθη το μεσημέρι όλα είναι έτοιμα για την εκτέλεση. Γυναικες και παιδιά έχουν σκευπηρωθεί γύρω από το Σκευπητήρι και φωνάζουν, έβρωτα ο πρόκετα να σφειβί, μόνο που ο νους δεν μπορεί να χωρεθεί τέτοια θρηκάδα. Και Ξαρκωά ο ρίπος των πολυβόλων ασπώνων στη γινάτω. Οι 200, μόνι να πλάσσει, να έβρωτα, μόνι περιφρονήσαν το θάνατο και εκτελεστικ τους. Οι Γερμανοί κούζωζ να βεβρίσαν. Τελειώνουν γρήγορα και φορτώνουν τα πτασάτα στα φορητά που σπαμηνώνονται. Οι κάτοικοι ζηνόνησαν στους δρόμους που έβρωτα ποσάτε από το ζεστό αέρα από την εκτελεστικώση παρήστικ στο φωτόνι. Αυτό το κάρω ποσάτε με μετρητάτε από τόσο ακνενομωστικ σε αντίστικ αντίστικς, και θυσία και οι λίγα μόνι να βει να ανηπύων κηλιδος κωτλημια και θα σφεδώνι ακαλώς λούλου.

Οι 200 της Κασσαμηνής εκένο το πρώη δε βέβωσαν στο θάνατο, αλλά στην δτανάση. Σπρηθών ανόγκω μορσάτο στο απόστικμα και έβρωτα στο πένθον των ηρώων της εργατικής τάξης, πλάι στους Σπύριδης, Πάρον, Φωκώ, Ντι... Τι και στη θέση τους χωρον δεκάστικς και κωκεσος Τους έβρωτα κινώνα, και οι 200 τους σπρητικώς από μια θυσία σφεδ' στο πέρας του χρόνου. Το ένα τους κινώτο κάρω, ο επιβλητικ ρόγχος τους στο απόστικμα ή στην αγώνη, μετριοκωχής σε δύναμη για τους όγω Γης αγανήτες, να ανουκύνουν στο βήμα τους και

κή τήθη του αγώνω πρωτομαγιοποισε διαδηλώση διαμαρτυρίας στο Χέμαρκετ, από κάρωσ προβλεπόμενος έβρε βρωτά, σκοτώνοντας έναν και τραυματίζοντας πάνω από 70 αστυνομικούς. Οι υπάλογο αστυνομικοί ανουκωπρήθησαν κ ή αρχών να μισοβόλων εναντίον του Χέμαρκετ, προκαλώντας πλήθος τραυματιών και τολήτων έβρωτα. Τις επόμενες μέρες, πέθαναν άλλοι έξι τραυματισ αστυνομικοί, αλλά ο θάνατος τους ήταν ανέναντα τραυματιών που υπέστησαν από τους ασάκροτους μισοβόλων των αναβλωλων τους.

Η από κάρω άπομια, τραγωδία του Χέμαρκετ έβρωτα την εκκαρία στο αστικ κάρω να προχερήσει σε ομώλητες εργατών νεκρών. Συγκυρημώς σκευπηρωθήσαν και οδηγηθήσαν σε ακνενομωστικ δικη ογάρω άνθρωμω, που δεν ήταν ο δεσπ, έβρωτα η έμας για έναν παραμορφη έμολκώ ο άνθη την υπόθεση, Τελίκ, από τους 8, οι Πάρον, Ξαρκώ, Φωερ και Έγκελ, απαγομώνοντες στις 11 Νοέμβρη 1887, ο Λγκ βεβρώει νεκρός στο κελί του και οι Νιμν, Σουλινα και Φάιτλαν καταδύστικσαν σε πολλά χρόνια καταναγκωστικ έμας.

Η πρωταγωνιστικ απεργία του 1886 είχε ως αποτέλεσμα 185.000 εργάτες να κερσώνουν το βράο και τούλκωναν 20.000 εργαίω να μεσώνουν το χρόνο εργαίας τους από τις 12 στις 10 κα 9 ώρες. Σε πολλές έπαρες, κερσθήθη η ημερησία του Σαββάτου, ενώ ορκετικές βιοηγοιάνθη σπαμηνωτήσαν την κυριακήτικα εργαία. Ηταν λογιώ, επόμωνα, να υποθετήθη η Πρωτομαγιά ως η παγκόσια μέρα της εργατικής τάξης. Άσφεδ' δε να γινώριζεται ες τέτοια από το 1890. Εκείνη αγέννη, ο 1η Μάη του 1890, ο Έγκελς σπρησιαν, ανόμεσο σε άλλα, στον πρόλογο της νεφανικής εκδόσεως του Κομμουνιστικού Μανιφέστου: «Σήμερο που γινώκεται η Πρωτομαγιά, το προλεταριάτο της Εργασίας και της Αμερικανικής επίπευε της Δυνάμεως του, που για πρώτη φορά κινητοποισήσαν με μια στρατιά, κάρω από με σπρημια και για έναν έμωρο σκοπό: Για το νομοθετικό καθάρωμα της κινήσεως, ογάρωτες εργαίωτων, πύρωσ που διακηρύχθησαν σκόλο από το 1866, από το Σύνεδριο της Διεθνούς, στη Γενεύη και, ζώνω ύστερα από το Εργατικό Σύνεδριο του Παρισιού το 1899. Και το θέμα της σπρησιανής μέρας θα βεβωται στους καταπίεστη και κωκεσος, γαμνηστικώτων, πύρωσ χάρωσ από ημερομηνία όλων των χωρών είναι προλεταριακή πραγματικώ ενωμένη».

Ας ήταν ο Μαρξ πλάι μου να το βλεπε αυτό με τα ίδια του τα μάτια».

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 5 ΑΠΡΙΛΗ ΩΡΑ 5.30 ΤΟ ΠΡΩΙ

Με απόφαση της ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, που πάρθηκε αργά χτες τη νύχτα, κατελήφθη από τις 5.00 σήμερα το πρωί το Υπουργείο Εργασίας. Η κατάληψη έγινε από 500 οικοδόμους που εξουδετερώνα-
ντας τη φρουρά του κτίριου κα-

τέβησαν ολόκληρο το κτίριο του Υπουργείου που πρωτοστατεί στην αντισσφαλιστική θύελλα που ετοιμάζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Καλούμε τους οικοδόμους σ' όλη τη χώρα να δώσουν αγωνιστικό «παρών» στη σημερινή 24ωρη Πανελλαδική Απεργία

του κλάδου «μαχητικά να απαιτήσουν: «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ από την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ».

Ο αγώνας του ταξικού κινήματος για την ασφάλιση, την υγεία, την πρόνοια και την περιβαλψη θα είναι αγώνας με μαχητικότητα και φαντασία.

5 ΑΠΡΙΛΗ, 6.00 Π.Μ. - 8.00 Μ.Μ.

Οικοδόμοι και εργαζόμενοι σε αγωνιστικό ξεσηκωμό

Λίγο πριν από τις 6.00 το πρωί ομάδες οικοδόμων με επικεφαλής τα στελέχη της Ομοσπονδίας και του Συνδικάτου Αθηνών προχώρησαν σε κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας.

Λίγα λεπτά αργότερα κρεμάει ένα τεράστιο πανό, που σκεπάζει το μισό κτίριο και γράφει:

- Παλαιά αγώνας τώρα. Κλείνουμε το δρόμο στην κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης. Τα ανυπαίτητα μέτρα κυβέρνησης - πλουτοκρατίας δεν θα περάσουν.

Τα μεγάφωνα από την ταράτσα του Υπουργείου αρχίζουν να αναγγέλλουν:

«Λαέ της Αθήνας, με την κατάληψη του Υπουργείου στέλνουμε μήνυμα αντίστασης και αγώνα. Τα αντιαπτικά μέτρα δεν θα περάσουν».

Όσο κλιμακώ ο χρόνος και άλλοι εργαζόμενοι καταφθάνουν έξω από το Υπουργείο. Τα συνθήματα δυναμώνουν: «Για τα ελλείμματα δεν φτάνει οι εργάτες, το ΙΚΑ χαντακώνουν οι κεφαλαιοκράτες».

Στις οπμήνες μεγαφωνικές εγκαταστάσεις έξω από το χώρο του Υπουργείου τα τραγούδια του αγώνα εναλλάσσονται με τα συνθήματα.

Στις 10.30 στο χώρο του Υπουργείου φθάνει η απεργιακή συγκέντρωση κλάδου, που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Κόνιαρης.

Στην κεφαλή της μεγάλης και δυναμικής πορείας δύο φέρετα. Το ένα γράφει πάνω του «Κυβερνητική αντιαπτική πολιτική», το άλλο «ΠΡΟΜΟΝΟΜΟ».

Ακολουθούν στεφάνια των συγγενών. Ν. Δημοκρατία, «Ευρωπαϊκή Ένωση - ΝΑΤΟ», ΗΠΑ - ΣΕΒ, πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Οι περσικοί ασπασίτων και κοινοτεχνίτες βλέποντας τα φέρετα και τα στεφάνια. Όταν καταλαμβάνουν τη γίνεται επιδοκιμάζων τη σάτρα της κυβερνητικής πολιτικής.

Τα φέρετα κλιώνονται συμβολικά έξω από την είσοδο του Υπουργείου. «Σήμερα τα κάμει συμβολικά, αύριο με τους αγώνες μας θα τα κάμουμε πραγματικά», δηλώνουν οι οικοδόμοι.

Μετά τις 2.00 το μεσημέρι γίνονται γνωστές στους συγκεντρωμένους οι απεληθικές εισοδηματικές παρεμβάσεις, καθώς και οι απεληθικές άθλιες και προκαταρκτικές δηλώσεις Σπύτη - Γιαννίτση για υποκινούμενες παράνομες ενέρ-

γείας, οι εργαζόμενοι οργισμένοι απαιτούν με συνθήματα: «Η ΠΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ», «ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ».

Στις 3.00 μ. τα στεφάνια από το Υπουργείο έχουν γεμίσει με άνδρες των δυνάμεων καταστολής. Δύο διμοιρίες επιχειρούν να μπουκώσουν στο χώρο της συγκέντρωσης, οι συγκεντρωμένοι κάνουν αλυσιδένες περιφουρώνοντας τη συγκέντρωση και με συνθήματα «ΜΑΤ, βία, αυταρχισμός, αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός» απαιτούν στην πράκση και στην επεξεύρηση διάλυσης της συγκέντρωσης.

Η δήλωση της Ομοσπονδίας από τα μεγάφωνα ότι αν κτηνηθεί η συγκέντρωση, τότε οι οικοδόμοι θα προχωρήσουμε σε νέα απεργιακή κινητοποίηση την Παρασκευή 6 Απριλίου και η αποσπαστικότητα των διαδηλώνων αναγκάζουν τις δυνάμεις καταστολής να αποχωρήσουν.

Από τις 4.00 το απόγευμα εργαζόμενοι που σχολάζουν από τις δουλειές τους αρχίζουν να καταφθάνουν στο χώρο του Υπουργείου.

Στις 6.00 το απόγευμα χιλιάδες εργαζόμενοι ανταποκρίνονται στο κάλεσμα του Πανεργιακού Αγωνιστικού Μετώπου (ΠΑΜΕ) αφήνουν τις γραβές μαζί μας. Ακολουθεί η τεράστια μαχητική πορεία στο Σύνταγμα.

5 ΑΠΡΙΛΗ

Η Ελλάδα της δουλειάς που αγωνίζεται
και αντιστέκεται στο λόγο

Συνεχίζουμε

✓ 5 ΑΠΡΙΛΗ: ΚΙΝΗΤΗΤΡΑΣ ΑΓΩΝΩΝ για την υπεράσπιση και διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης, την υπεράσπιση των δημοκρατικών και λαϊκών ελευθεριών.

Όσο θα χτυπάνε τα δικαιώματα στην αξιοπρεπή εργασία, την υγεία και πρόνοια, την κοινωνική ασφάλιση, την παιδεία, τόσο θα αντρείνουμε η αντίσταση των εργαζομένων.

Αυτό είναι το μήνυμα με πολυάριθμα αποδέκτες που έστειλε ο κλάδος μας στη μεγάλη απεργιακή πανελλαδική του κινητοποίηση.

Οι χιλιάδες οικοδόμοι, που πήραν μαζί μέρος στις απεργιακές κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα, δήλωσαν από στόμα και θέση αγώνα ότι είναι αποφασισμένοι να μην τα δικάσουν, να μην υποχωρήσουν μπροστά στις όποιες δυσκολίες, μπροστά στα όποια εμπόδια βρουν μπροστά τους, από το κεφάλαιο, την κυβέρνηση και τα δεκανίκια τους.

Ο γενιάτης της κυβέρνησης και της πλουτοκρατίας, που γεννιέται μέρα με τη μέρα τόσο αγώνες που ξεδιπλώνονται σε όλη τη χώρα, έγινε πιο έντονος την Πέμπτη 5 Απριλίου.

Η κινητοποίηση του κλάδου σε όλη τη χώρα, οι δυναμικές μορφές πάλης, με κορυφαία αυτή της ολοήμερης κατάληψης του Υπουργείου Εργασίας, είναι ισχυρή παρακατάβητη για τους αγώνες του αύριο, για τους αγώνες για την υπεράσπιση και διεύρυνση θεμελιωκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων.

Η απεργία στις 5 Απριλίου είναι μεγάλη συμμετοχή σε όλη τη χώρα. Το μήνυμα είναι ελπιδοφόρο, πράτα και κύρια γιατί οι αυτές τις κινητοποιήσεις έδωσαν το αγωνιστικό τους «παρών» οι νέοι οικοδόμοι.

Ο κλάδος μας, μέσα από αυτή την κινητοποίηση αμειψήθησε το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής, προέδωσε στον αγώνα του να ποιοτικά χαρακτηριστικά. Απέδειξε ότι η ταξική πάλη έχει τεράστια αποθέματα δυνάμεων, που αν να ενεργοποιηθεί, αργά ή γρήγορα το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα θα βρεθεί μπροστά στην επίτευξη των στόχων του.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Ανακοίνωση της Ομοσπονδίας

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΗΜΙΤΗ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΗ, ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΥ

Απευθύνουμε αγωνιστικό χαιρετισμό σε όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, που μετέχουν αποφασιστικά στο κίνημα αντίστασης και αγώνα της Ομοσπονδίας και των Σύνδικατων. Η κινητοποίηση του κλάδου, οι μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα, η συγκέντρωση διαρκείας στην Αθήνα, με την κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας, το οργισμένο ποτάμι που κατέλαβε τους δρόμους της Αθήνας και άλλων πόλεων, το σπασίματα στις 5 Απριλίου, βοήθησαν την κυβέρνηση που έδωσε τον πανικό που την κατέλαβε μπροστά στις εκδηλώσεις οργής των εργαζομένων.

Οι δηλώσεις Σημίτη και Γιαννίτση για την κινητοποίηση του κλάδου στις 5 Απριλίου και τις μορφές πάλης που επέλεξε, δεν μας προέβλεψαν κάποια έκπληξη, μας προέβλεψαν όμως μεγάλη ανησυχία στο πού οδηγεί η πρακτική και οι προθέσεις της κυβέρνησης, το σπέρμα και το αύριο του τόπου. Οι δηλώσεις Σημίτη - Γιαννίτση, που επανακάμψουν τη θεωρία της «αβύσσου της τάξης» από τους κομμουνιστές, δε διαφέρουν σε τίποτα από τις δηλώσεις των θλιβερόν δικτατορικών της μαζικής επιταξίας, που ανέφεραν ότι «οι συγκυρίες των οικοδόμων, τις οποίες οργάνωσε το ΚΚΕ, δεν ήταν οικοδομικά, αλλά παντοκομμουνιστικά και το προπανταστικό χόος το δημιούργησε το ΚΚΕ».

Ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Εργασίας, με τις δηλώσεις τους, αλλά και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ που μάλτε να σφράγιζε, δεν μπορούν, όσο και να το επιθυμούν, να κρύψουν τη μητέρα της οργής και της αναπόκτησης που εκφράστηκε με ποικιλομορφες μορφές πάλης στις 5 Απριλίου.

Υποκρίθηκες των αγώνων μας, των αγώνων της εργατικής τάξης και του λαού μας, είναι οι συνεχιζόμενες και χωρίς παρεμπόδιση πλήρη αντιλαϊκές επιχειρήσεις της κυβέρνησης.

Επιχειρήσεις που γίνεται με τη εντολή και επίσημα των ιμπεριαλιστικών κέντρων, της ζήτη και νότιας ηπικουλατίας. Επιχειρήσεις που επιδιώκουν να σκυρνώσουν κατακτητικές δεκαετίες, να μας οδηγήσουν βίαια στις κατακόμβες του εργατικού μισούλου, επιχειρήσεις που στοχεύουν στην καρδιά τα παιδιά μας, τα αδελφάκια στην αυραφούρα και την σφραγία, με στόχο να τα μετατρέψουν σε «κούρνια ύλη» στα χέρια των ανδράφρων του χρηματιστή.

Δηλώνουμε στην κυβέρνηση πως όσες απειλές και να χρησιμοποιήσει, όσους τρομονομούς και να αντιστρέψει, δεν θα μπορούμε να κωμίες τις αντιστάσεις μας, τις αντιστάσεις της εργατικής τάξης και του λαού μας, δεν θα αποτρέψει τη συνήχη της πάλης μας, για υπεράσπιση και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, για υπεράσπιση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών και κατακτήσεων, να το ξεδομάρουμε αυτής της πολιτικής.

Όσο για το αν κινώμαστε στα όρια ή και έξω από τα όρια της νομιμότητας που επικαλούμαστε, η απάντησή μας είναι: «Νόμος είναι το δικαίωμα της εργατιάς και όχι ο νόμος και η κυριαρχία της πλουτοκρατίας και οπ' αυτή δουλικά είναι υποταγμένη η κυβέρνηση».

Τέλος, εμείς, κυρία Σημίτη - Γιαννίτση - Πολυζώγουλε, αύριο θα κοίταμε κατάρια τα παιδιά μας, γιατί παλεύουμε για να ζήσουν σε μια κοινωνία που να μην υπάρχει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Εσείς θα παραμένετε θλιβερά πόνια και τοποτηρητές του κεφαλαίου.

με κλιμάκωση του αγώνα

Βαθιά πεποιθήσή μας είναι ότι η ταξική πάλη δεν περιορίζεται σε μια κινητοποίηση, όσο κι αν αυτή είναι επιτυχημένη. Η ταξική πάλη είναι μια διαρκής πρόκληση. Τα Σύνδικατα, για να επιβεβαιώσουν το ρόλο τους, χρειάζεται να το αποδεικνύουν κάθε μέρα στην πράξη. Έ' αυτή την προοπτική η Ολομέλεια της Διοικήσης της Ομοσπονδίας, που αυτόματα θα ανενδρίξει, θα στηρίξει και τις αποφασίες της, αποφασίζει από θα σηματοδοτούν τη ανένχη και κλιμάκωση των αγώνων.

Η ολοήμερη κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας, το ποτάμι οργής που ξεκίνησε από την Πλατεία Κόνιας για να αμείξει με όλους αυτούς που είχαν προχωρήσει στην κατάληψη και όσους από τα έξω περιπορευομένοι τον αγώνα, έφεραν ταραχή και πανικό στην κυβέρνηση.

Στη θύμηση των παλιών οικοδόμων - που αγωνίστηκαν με τη γενιά τους ξηλάνωτους πεζοδρόμια, για να γίνει η κοινωνική ασφάλιση και στις 5 Απριλίου βρέθηκαν στο πλευρό μας κάτω από τα πονά των σπασίμων της δουλειάς, αλλά όχι και του αγώνα - ήρθαν οι μετέλας στιγμές του ταξικού οικοδομικού κινήματος, στιγμές που έδληταν να ζωντανεύουν από τα παιδιά και το εγγύτατο τους που παίρνουν σήμερα δυναμικά την αγωνιατική ακούλη.

Στη θύμηση αυτών των μεγάλων αγιτών του οικοδομικού και εργατικού κινήτων, στιγμές που σαν εφιάλης που ταράζει τον ύπνο τους ξεπροβάλλει μπροστά τους, σφραγίζεται και ο πανικός της κυβέρνησης, στις τις οποίες εκδηλώσεις οργής και αναπόκτησης στη βίαιη αντιλαϊκή της πολιτική της χαρακτηρίζει υποκινούμενες.

Κάποιοι μας κατηγορήσαν ότι με τη ενεργείας μας βρισκόμαστε στα όρια της νομιμότητας και πέρα από αυτών. Κάποιοι ότι η ενεργείας μας είχαν σκοπό την τηλεοπτική κάλυψη. Όλοι τους ξεκινούν από την ίδια βρώμακη απειρία. Τους σπασίματε για άλλη μια φορά: «Τους δικούς τους νόμους, νόμους της βρώμακης εξουσίας του κεφαλαίου που θέλουν τον εργατή άναρχο, που θέλουν τον εργατή κούρνια ύλη στα χέρια των ανδράφρων του χρηματιστή, χωρίς δικαιοσύνη, χωρίς ασφάλιση, που θέλουν το νέο αμερόσημο, ριγμένο στα νάρκωτικά, ρομπωτικά της στιγμής και άλλες πολιτικές τους, χωρίς να περιορίζουν κυριαρχικό δικαίω-

μα της χώρας μας, νόμους που περιορίζουν λαϊκές, δημοκρατικές, ελευθερίες, ΕΜΕΙΣ τέτοιους νόμους τους αντιπαλεύουμε, τους θεωρούμε αντία παλέμια και θα αγωνιστούμε να τους καταστρέψουμε».

ΝΟΜΟΣ για τους ΕΝΑΙΤΕ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ και σε αυτών το νόμο θα στηρίξουμε και θα αντρεύσουμε την πάλη μας.

Αυτοί που μας κατηγορήσαν για «χάπνευγκ», που σκοπέ έχει την τηλεοπτική κάλυψη, δεν είναι άλλοι από τους θλιβερούς σπασίμους της αντιλαϊκής πολιτικής, που θέλουν να συστηθούν. Δεν είναι άλλοι από αυτούς που η λέξη «αγώνας» τους ταράζει ακόμα και τον ύπνο τους. Είναι αυτοί που νομιμοποιεί δένουν τα κορόνα των ισχυρών.

Δεν μας ασφούν οι εκτιμήσεις τους και τι ακαριφρίζονται οι ανησυχίες και χαλασμένοι τους εγκέφαλοι.

Εμάς τους ενδιαφέρουν οι σκέψεις και εκτιμήσεις των εργατών και όσων αντιστέκονται. Όταν όσων κατανοούν ότι η οργή και η αναπόκτηση έχει δρόμο να διεραθεί, πως αυτός μπορεί να είναι δύσκολος, αλλά είναι δρόμος άμωστος, περιήσανος, που στόχο έχει το ξημέρωμα ενός καλύτερου αύριο για μας και τα παιδιά μας.

Συνάδελφοι,
Η απειρατική προκήρυξη της Ομοσπονδίας, τονίζε ότι: «Η απειρατία της 5ης Απριλίου δεν θα κρίνει τα πάντα, θα κρίνει πολλά. Μπορεί και πρέπει να πυροδοτήσει ακληρές μάχες, για να μην τους ασφούσουμε να μετατρέψουν σε λείψανα την κοινωνική ασφάλισή».

Πιστεύουμε ότι σε μεγάλο βαθμό πέτυχαμε το στόχο μας. Οι φραγμοί του αγώνα μας ενισχύθηκαν, το ίδιο η αποφασιστικότητα και η βέλησή μας και πρώτα και κύριο η οργάνωσή μας.

Η αποστολία για την έκβαση των αγώνων του αύριο ενισχύθηκε ακόμη παραπέρα, από το φυσικώμενο ποτάμι οργής που κατέλαβε τους δρόμους της Αθήνας και άλλων πόλεων στις 5 του Απριλίου, μέσα από το κίνημα του ΠΛΑΜΕ. Η πυκνή και γεγονότα και αποδοσία της του Απριλίου ήταν ταυτόχρονα και μια ζωντανή αποδοσία, πως η εργατική τάξη ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ. Έχει τις δυνάμεις, το κουράγιο και τη θέληση να την ΑΝΑΤΡΕΨΕΙ.

5 Απρίλη: Ήταν

Πώς προετοιμάστηκε η κινητοποίηση και τι έγινε

Η απεργία στις 5 Απρίλη σίγουρα ήταν ξεχωριστή!! Ήταν όπως τη θέλαμε, όπως απαιτείται να είναι η αντίδραση του κλάδου στην επίθεση που δεχόμαστε.

Η προετοιμασία της απεργιακής κινητοποίησης έκανε πολλά πράγματα. Είναι χαρακτηριστικά τα κείμενα που μας έστειλαν ορισμένα Σωματεία που εκτιμώ τη δράση τους, για να τα βάλουμε στην ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ.

Είναι αλήθεια ότι χρειάζεται η ανταλλαγή εμπειρίας, είναι ανάγκη να τονώσουμε το ηθικό εκείνων των συναδέλφων που πιστεύουν ότι δεν γίνεται τίποτα.

● **ΠΑΤΡΑ:** Οι οικοδόμοι της Πάτρας μαζικά ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Ομοσπονδίας και του Συνδικάτου για συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση της 5ης Απριλίου, αλλά και στην 24ωρη στάση εργασίας, τη Δευτέρα 2 Απριλίου, που δικάζονταν οι τέσσερις συνάδελφοί μας για τη μορφή πάλης που επέλεξε πριν από τρία χρόνια το Συνδικάτο μας.

Μπροστά στη Νομαρχία Αχαΐας, οι συνάδελφοί μας οικοδόμοι με αυτές τις κινητοποιήσεις έδωσαν απάντηση στα σχέδια της κυβέρνησης - εργοδοσίας, που θέλει, με Ασφαλιστικό και «Τρομονόμιο», να χτυπήσει ό, τι το συνδικαλιστικό κίνημα έχει κατακτήσει με πολλούς αγώνες και αίμα.

Επίσης έδωσαν μια πρώτη απάντηση στις συμβιβασμένες ηγεσίες ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, αλλά και στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας, που με την πολιτική τακτική τους, τακτική υπονόμευσης των αγωνιστικών κινητοποιήσεων και ευνοχησμού της εργατικής τάξης από τα πάνω και τη συμμετοχή τους στον «κοινωνικό διάλογο» απάτη, βάζουν πλάτη στα σχέδια κυβέρνησης - εργοδοσίας.

Δεκάδες συνάδελφοι, πλαισιώνοντας το Δ.Σ., έκαναν πάρα πολλές εξορμήσεις από τα χαρμάτα στις πάσσες και στα εργοτάξια της περιοχής, ενημερώνοντας τους συνάδελφους για το πλαίσιο των κινητοποιήσεων, αλλά και την ανάγκη μαζικής και αποσπαστικής συμμετοχής τους και ο κλάδος ανταποκρίθηκε.

Ετσι, με αυτό τον τρόπο αποφασίσει το Δ.Σ., σε έκτακτη συνεδρίαση μετά την απεργία, να κινηθεί και για την απεργιακή κινητοποίηση και συγκέντρωση της 1ης Μάρτ.

Καλεί όλους τους συνάδελφους οικοδόμους στη συγκέντρωση, στις 10.00 το πρωί, στην Πλατεία Γεωργίου, που διοργανώσαν το συνδικάτο και πολλά άλλα σωματεία και συνδικαλιστές, που δεν έχουν κατά νοιά να σκύψουν το κεφάλι και τη μέση στην κυβέρνηση και εργοδοσία, κόντρα στη συμβιβασμένη ηγεσία του Εργατικού Κέντρου Πάτρας και των υιοθετώντων τους.

● **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** Το Συνδικάτο Οικοδόμων Θεσσαλονίκης πήρε έγκαιρα μέτρα για την επιτυχία της απεργίας στις 5 Απρίλη.

Εκτιμώ όμως η επίθεση που έρχεται δεν έχει προηγουμένως και αυτό μεταφέρουμε στους συνάδελφους οικοδόμους με πολυμορφους τρόπους επικοι-

Αριστερά: Συμπόρευση από την κατάληψη των γραφείων του ΙΚΑ στη Θεσσαλονίκη

νονίας. Δεν αφήσαμε καμία ώρα να πάει χαμένη!

Οι εξορμήσεις στα γραπιά ήταν καθημερινές, με την προκήρυξη στο χέρι. Η ασφία, τα σεραπάνο έκαναν τη δική τους μαζική προπαγάνδα, όπως και τα αυτοκίνητα που όργωναν κυριολεκτικά τη Θεσσαλονίκη.

Η απόφαση του Συνδικάτου να τυπώσει την προκήρυξη για την απεργία στα ρωσικά και στα αλβανικά είχε αποτέλεσμα. Βοήθησε στην καλύτερη επαφή του Συνδικάτου με τους συνάδελφους οικοδόμους μεταβάστες και ήρθαν και στη συγκέντρωση.

Τα Γιάννενα δείχν

Με πρωτοστάτηδες τους πρωτοπόρους συνάδελφους οικοδόμους του Σωματείου μας, που έχουν δώσει ότι δε θα δεχτούν καταστομή δικαιωμάτων και κατακτήσεων που κερδήθηκαν με αγώνες και αίμα από την εργατική τάξη, με το πρώτο φως της ημέρας ξεχύθηκαν στα γραπιά και εργοτάξια, για να περιφρουρήσουν την απεργία και τον αγώνα μας. Ενώ όλες τις προηγούμενες ημέρες μετά το Πανεργατικό Συναλλητήριο της 14ης Μάρτ, με περιodes στους χώρους δουλειάς και τα απαγούματα στα εργατικά στέκια, είχε γίνει η ενημέρωση στους συνάδελφους οικοδόμους για την ημέρα της απεργίας και συγκέντρωσης και για τα ζητήματα για τα οποία γίνεται η απεργία ενάντια στο τερατονόμιο που έρχεται, το οποίο δεν φέρνει τίποτε όρθιο από την Κοινωνική Ασφάλιση.

Σύληψη επίσης έγινε και εκφράσαμε την αντίθεση μας στον τρομονόμιο. Οι συνάδελφοι οικοδόμοι των Γιαννιτών ήταν παρόντες σε όλους τους αγώνες του κλάδου. Ετσι και ο σ' αυτή τη μάχη δεν θα μπορούσαν να αποσιωπηθούν. Από τις 9.30 το πρωί όργωναν με ερχομιά στο χώρο της συγκέντρωσης. Στις 10.30 η συμμετοχή ήταν διπλάσια από άλλες συγκεντρώσεις. Τότε ξεκίνησε

η απεργιακή συγκέντρωση με ομιλία από τον πρόεδρο του Σωματείου και μέλος της Διοίκησης της Ομοσπονδίας Οικοδόμων και μέλος της Διοίκησης του Εργατικού Κέντρου Γιαννιτών, μεταφέροντας συνάδελφικό ταξικό χαιρετισμό εκ μέρους της Διοίκησης της Ομοσπονδίας και της Διοίκησης του Σωματείου. Συνέχισε με τα αιτήματα για τα οποία γίνεται η απεργία και με την κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας από τους συν. οικοδόμους της Αθήνας. Ξεκίνησε με τη σημαδιακή αναφορά: «Ένα χρόνο πριν, τέτοια εποχή, αρχές Απριλίου που έγιναν οι Εθνικές Εκλογές, παρότι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα είχε επισημάνει τις προθέσεις της κυβέρνησης και εργοδοσίας και ΕΕ, κανείς τότε δεν ήθελε να πιστέψει ότι θα συνέβαιναν όλα αυτά. Μάλιστα, διαβεβαίωναν και το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ ότι οι εργαζόμενοι θα δουν καλύτερες μέρες και με τον τρόπο αυτόν εξαπάτησαν τους εργαζόμενους και τους κλέβανε την ψήφο, με τα γνωστά αποτελέσματα σε όλους.

Η σημερινή κυβέρνηση, πιστή στις εντολές και τις δεσμεύσεις της στο κεφάλαιο και την ΕΕ, προχώρησε στο νόμο για τις εργασιακές σχέσεις, καταργώντας το Βαφο και μία σειρά παροχών των εργαζόμενων. Οι εργαζόμενοι αντιστάθηκαν με μαζικούς α-

μια ξεχωριστή μέρα

ην ημέρα της απεργίας σε Πάτρα και Θεσσαλονίκη

Δεξιά: Εξόχιση στα γιαλιά της Θεσσαλονίκης, για ενήμερωση των συνάδελφων

Οι ομάδες περιπορούρησης την ημέρα της απεργίας χτένιασαν στην κυριολεξία τις περιοχές που έχουν ανοικοδόμηση. Η παρουσία του Συνδικάτου απέτρεψε να λειτουργήσουν απορροαστικά οι λίγοι καλοθελητές που πήγαν για δουλειά.

Ποτεύουμε ότι είναι ικανοποιητική η συγκέντρωση μπροστά στο Εργατικό Κέντρο, όμως χρειάζεται ακόμη δουλειά για να ανταπεξέλθουμε στην πίεση που δεχόμαστε. Είναι ανάγκη να συσπειρωθούμε οι συνάδελφοι γύρω από το Συνδικάτο, ώστε να ανέβει ακό-

μα περισσότερο η μαζικότητα, ο παλμός, η μαχητικότητα του κλάδου, χαρακτηριστικά που θα κρίνουν στην πορεία πολλά πράγματα.

Η πορεία που πραγματοποιήσαμε στους δρόμους της Θεσσαλονίκης και η συμβολική κατάληξη για δύο ώρες των κεντρικών γραφείων του ΙΚΑ τόνωσε το ηθικό των συναδέλφων σε συνδυασμό και με την κατάληξη του Υπουργείου Εργασίας από το Συνδικάτο Οικοδόμων της Αθήνας.

Ποτεύουμε ότι η δουλειά για την προπαγάνδη της απεργίας και το κλίμα που διαμορφώθηκε την ημέρα της απεργίας, τόσο στη Θεσσαλονίκη, όσο και στην Αθήνα, βοήθησε στην επιτυχία του απογευματινού συλλαλητηρίου στην πόλη μας.

Είμαστε πεπεισμένοι πως η διαπίστωση της Ομοσπονδίας μας, ότι δηλαδή η απεργία της 5ης Απριλίου δεν θα τα κρίνει όλα, θα κρίνει όμως πολλά, για να πυροδοτήσει νέους αγώνες, στη ζωή επιβεβαιώθηκε.

Το ξεκίνημα των κινητοποιήσεων του κλάδου για το 2001 έχει αίθουσα ποιοτικά χαρακτηριστικά και θα πρέπει να τα αξιοποιήσουμε. Η μαχητικότητα, η ζωντάνια της δράσης, της συγκέντρωσης και πορείας, θα πρέπει να έχουν συνέχεια. Η μάχη δεν τελείωσε εδώ, συνεχίζεται και θα συνεχίζεται όσο υπάρχει το βάβαρο καπιταλιστικό σύστημα που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους.

Βαδίζουμε στο δρόμο της οργάνωσης και της αντιπίεσης. Προτεύουμε περισσότερο μαχητικά για τον ταξικό γιορτασμό της 1ης Μάη, μακριά από τις ξεπουλημένες πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ - ΕΚΘ.

νουν το δρόμο του αγώνα

γώνες και τις απεργίες του φθινοπώρου μέχρι το Δεκέμβριο. Όμως εδώ τη μεγάλη ευθύνη φέρνει η ΓΣΕΕ που πρόσφερε γη και ύδωρ με τη συμμετοχή της στον κοινωνικό διάλογο. Άνοιξε το δρόμο για την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Η κυβέρνηση θεωρημένη από τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων ψηφίζει νόμο ενάντια στις διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις πορείες των εργατών, για να προλάβει, συνάδελφοι, την παλλαϊκή κατακραυγή με την προώθηση του νόμου για την κατέδραση της κοινωνικής ασφάλισης.

Συνάδελφοι, κεφάλαιο και κυβέρνηση στοχεύουν να μην αφήσουν τίποτα ερθίο από την Κοινωνική Ασφάλιση. Γι' αυτό δεν πρέπει να υπάρχουν παράνομα και γκρίνιες. Σ' αυτή τη μάχη όλοι μαζί ενωμένοι πρέπει να απαντήσουμε δυναμικά. Ο κλήρος για μια ακόμη φορά να σηκώσει το βάρος αυτού του ιερού αγώνα έπεσε στον κλάδο των οικοδόμων. Πρέπει να το αποδείξουμε και στην πράξη. Απουσία από αυτόν τον αγώνα δεν πρέπει να υπάρχει, γιατί δεν έχει δικαιοσύνη.

Συνάδελφοι, ο αυτές τις επιλογές για μια ακόμη φορά βρίσκουν ομόθυμο στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, η οποία αρνήθηκε να προ-

χωρήσει σε απεργιακή κινητοποίηση μαζί με σήμερα. Γιατί το Ασφαλιστικό δεν αφορά μόνο τους οικοδόμους, αλλά όλους τους εργαζόμενους που είναι ασφαλισμένοι.

Ο κλάδος των οικοδόμων δεν είναι σημερινός, έρχεται από πολύ μακριά και θα πάει πολύ μακριά. Κουβαλάει μια βαριά ιστορία και πείρα. Γνωρίζει πολύ καλά πως ό,τι έχει κερδίσει μέχρι σήμερα το κέρδισε με αίμα και αγώνα και κανένας δεν του χάρισε τίποτα. Όσο αυτοί θα χτυπάνε τα δικαιώματά μας, τόσο θα μεγαλώνει η αντίσταση των οικοδόμων. Ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους, οι οικοδόμοι είναι σκληρά κεφάλια και δεν θα σκύψουν εύκολα το κεφάλι».

Ακολούθησε το διάβασμα του ψηφισμάτος από τον συνάδελφο γραμματέα του Σωματίου, το οποίο και εγκρίθηκε ομόφωνα.

Συνεχίστηκε μαχητική πορεία στη Νομαρχία με συνθήματα καθ' όλη τη διαδρομή -«Με αγώνες έχει γίνει η ασφαλίση, δεν είναι για παζάρια και για διάλυση». -«Όσοις τρομονόμος και να ψηφιστεί, τους λαϊκούς αγώνες δεν θα σταματήσει». -«Για τα ελλείμματα δεν φτάνει οι εργάτες, το ΙΚΑ χαντακώνει οι κεφαλαϊκράτες».

Η πορεία έφθασε μπροστά στη Νομαρχία. Οι συνάδελφοι ενη-

μερήθηκαν ότι οι οικοδόμοι της Αθήνας είναι στο Υπουργείο από τις 5.00 το πρωί. Σ' ένδειξη συμπάρασης αποφασίσαμε τον αποκλεισμό της Νομαρχίας, δηλώνοντας την αντίθεση μας και προειδοποιώντας κάθε υπεύθυνο να το πάρουν σοβαρά υπόψη τους ότι με τους οικοδόμους δεν θα τα περάσουν καλά.

Ομόφωνα η συγκέντρωση ενέκρινε την πρόταση και το κτίριο κλείστηκε από τους οικοδόμους. Επιδίδοντας τη ψηφισματική Γραμμάτεια του Νομαρχιακού Συμβουλίου που συνεδείαζε, ζητήσαμε, χωρίς να κάνουμε διάλογο, οι ορείται να δηλώσουν αν είναι με τους εργάτες ή με την κυβέρνηση και το κεφάλαιο. Για να γνωρίζουμε ποιοί είναι οι φίλοι και ποιοί οι εχθροί.

Στο τέλος της συγκέντρωσης οι οικοδόμοι ανανεώσαν το ραβτεύο τους για το γιορτασμό της παγκόσμιας ημέρας της εργατικής τάξης, την 1η Μάη, με μαζική συμμετοχή, αφιερωμένη στην αντίθεση όλων των εργαζομένων ενάντια στον νομοσχέδιο - έκτρωμα που καταργεί την κοινωνική ασφάλιση.

Κλείνοντας την απεργιακή συγκέντρωση οι οικοδόμοι συμφώνησαν ότι τούτον τον αγώνα, αυτή την αναμέτρηση θα την πάμε μέχρι τέλος, γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή.

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ.

Ψηφίσματα συμπαράστασης

Ψηφίσματα συμπαράστασης στην Ομοσπονδία έστειλαν:

- 1) Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Σάλλικου
- 2) Ένωση Ιθακτών Υπαλλήλων Χαλκίδας
- 3) Ένωση Αετιογράφων Μίσσης Επαρχιακής Κεφαλονιάς - Ιθάκης
- 4) Σωματείο Τουριστικών Επαγγελματιών Κεφαλονιάς - Ιθάκης
- 5) Σύλλογος Εργατοεργαζώντων Οικοδόμων Αγ. Νικολάου Κρήτης
- 6) Εργατικό Κέντρο Κεφαλονιάς - Ιθάκης
- 7) Εργατικό Κέντρο Αιτωλίας
- 8) Συνδικατά Οικοδόμων Πάτρας
- 9) Συνδικατά Οικοδόμων Θεσσαλονίκης
- 10) Συνδικατά Οικοδόμων Καρδίτσας
- 11) Εργατικό Κέντρο Ζακύνθου
- 12) Ομοσπονδία Κλιμακωτοεργαζομένων Ιμιακού Δήμουτος Ελλάδος
- 13) Συνδικατά Εργατοεργαζώντων Κλιμακωτοεργαζομένων Ιμιακού Δήμουτος Ν. Αττικής - Πειραιά και Νήσων
- 14) Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΑ - ΝΠΔΔ Περιφέρειας Ελευσίνας - Ασπρόπυργου - Μάνδρας - Βύλων - Ερυθρών - Μεγαρών - Ν. Περάμου - Μπαγιάλας - Οινόης
- 15) Σύλλογος Υπαλλήλων Δήμου Ν. Ιωνίας
- 16) Συνδέσμος Εργατοεργαζώντων Υδρομηκών Θεσσαλονίκης και Κλιμακωτοεργαζώντων Αθηνών και Περιχώρων
- 17) Εργατικό Κέντρο Φωκιάς
- 18) Συνδικατά Οικοδόμων Βόλου
- 19) Εργατικό Κέντρο Αμαλιάδας
- 20) Σωματείο Οικοδόμων «Ο Αγ. Γεώργιος» Αγροσταίου Κεφαλονιάς
- 21) Ένωση Τεργατών Οικοδόμων Χαλκίδας
- 22) Συνδικατά Οικοδόμων και Συνάδων Επαγγελματιών Θήβας
- 23) Σωματείο Κτεντών και Συνάδων Επαγγελματιών Αμαλιάδας
- 24) Σωματείο Συνταξιούχων ΙΚΑ Πάτρας
- 25) Σωματείο Εργαζομένων Κόκο - Κόκο Πάτρας
- 26) Σωματείο Οικοδόμων Βόρας και Περιχώρων «Η Αγ. Τριάδα»
- 27) Σωματείο Οικοδόμων Ζακύνθου
- 28) Εργατικό Κέντρο Αγρινίου
- 29) Παλιεθιακά Εργατοεργαζομένων Κέντρο Μυτιλήνης
- 30) Συνδικατά Οικοδόμων Μυτιλήνης
- 31) Περιφέρεια ΠΕΑΕΑ Ταρσίνας
- 32) Συνδικατά Κλιμακωτοεργαζομένων Ιμιακού Δήμουτος Ν. Αιολίας
- 33) Εργατικό Κέντρο Νάουσας
- 34) Ένωση Οικοδόμων Νάουσας
- 35) Συνδικατά Οικοδόμων Γιαννιτών
- 36) Συνδικατά Ιθακτών Υπαλλήλων Καλαμάτας
- 37) Εθνικό Σωματείο Οικοδόμων Λαζαράς.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Η τρομοκρατία δε θα περάσει!

Με δακρυγόνα, ασφυξιογόνα και τις δυναμικές καταστροφές σε «θέση μάχης», μέσα και έξω από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, το υπουργείο - άντρον των εραφιστών, η κυ-

βέρνηση επιχειρεί να αντιμετωπίσει την αόληση κινητοποίηση της εργατικής τάξης του Πειραιά. Τραυματισ από τη βάρβαρη επίθεση ο Μενέλαος Παλαζάκης, ναυτεργάτης και ο Φανούρης Νικολόπουλος οικοδόμος.

Οι εργαζόμενοι του Πειραιά με την ολόμηνη μαχητική τους κινητοποίηση απέδειξαν εμπιστοσύνη ότι η κυβερνητική τρομοκρατία δε θα περάσει. Οι αυτή η γρήμη απορροπήσιμότητα, μαζικότητα και δυναμική κινητοποίηση θα είναι ΜΟΝΟ Η ΑΡΧΗ.

ΣΤΙΣ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ, ΗΜΕΡΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συλλαλητήριο στη Γενεύη

Σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας -ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ- είχαμε γράψει σχετικά με την προσπάθεια συντονισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η άσκηση των Συνδικάτων και συνδικαλιστών που έγινε στο ΑΝΕΣ της Γαλλίας και συμμετείχαμε κι εμείς ως Ομοσπονδία Οικοδόμων, εκτός των άλλων, είχε αποφορέσει να γίνει διαδήλωση στη Γενεύη της γαλλίας που θα συνδιορίζεται το Διεθνές Γραφείο Εργασίας.

Ετσι στις 17 Ιουνίου, ημέρα συνεδρίασης του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, θα πραγματοποιηθεί διαδήλωση μπροστά στα γραφεία του.

Κεντρικό σύνθημα της διαδήλωσης θα είναι:

ΣΥΝΤΟΝΙΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ
Διαργωνιά της διαδήλωσης είναι η Συνδικατική Επιτροπή που είχε εκλεγεί στη συζήτηση στο ΑΝΕΣ. Από την Ελλάδα είναι στην επισημη εκπροσώπος του ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Από τις διαδηλώσεις στην Πράγα κατά της παγκοσμιοποίησης. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα συνεχίζει τις προσπάθειες αντονισμού της δράσης του

(ΠΑΜΕ).

Επιθυμούμε τη μεγαλύτερη επιτυχία αυτής της διαδήλωσης, γιατί πιστεύουμε ότι θα διευκολύνει παραπάνω την πορεία του συντονισμού των ταξικών δυναμικών του συνδικαλιστικού κινήματος στην Ευρώπη.

Ως Ομοσπονδία συμμετέχουμε ο αυτή την προσπάθεια και καλούμε τα Σωματεία να πάρουν πρωτοβουλίες για τη συμμετοχή των συνταξιούχων ο αυτό το συλλαλητήριο. Η συγκρότηση θα γίνει την Παρασκευή 15 Ιουνίου 2001 με καρδιά από Πάρα (στις 2.00 το

μεσημέρι) με προορισμό την Αγκόνα (Ιταλία).

Στη συνέχεια με πούλμαν θα φτάσουμε στην Ελβετία.

Επιστροφή στην Ελλάδα την Τετάρτη 20 Ιουνίου 2001.

Τιμή συμμετοχής κατά άτομο:

- Α': 75.000 δραχ.

- Β': 60.000 δραχ.

- Γ': 55.000 δραχ.

Στην τιμή συμπεριλαμβάνονται

Εξόδα μεταφοράς με επιστροφή (πούλμαν - καρδιά), ξενοδοχεία (3 διανυκτερεύσεις στη Γενεύη) και πρωινό.

Πληροφορίες στα τηλέφωνα:

01-5225.234, 01-5243.785.

Ατυχήματα στην οικοδομή

ΑΘΗΝΑ

● **Ο ΜΟΧΑΜΕΤ ΑΛΙΟΒΑ**, 22 χρόνων, στις 16.3.2001, σκοτώθηκε πνιγμένος από μεγάλο ύψος στο πλαίσια του δρόμου, ενώ δούλευε σε νεοαναγειρόμενο κτίριο επί της οδού Αιόλου και Ξεροκλόου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

● **Ο ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ**, 34 χρόνων στις 26.3.2001, εργαζόμενος σε ανεγερμένη οικοδομή στην Εύομοιο Βεστιάνας και ενώ βρισκόταν στον 5ο όροφο, καταπλάκωθηκε από μηχανισμό ανέλκυσης οικοδομικών υλικών, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

ΚΑΒΑΛΑ

● **Ο ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΟΥΜΠΡΕ**, 26 χρόνων, στις 29.3.2001, ενώ εργαζόταν σε κατοικείο εξορμητήριο μαρμαριού έχασε τη ζωή του, όταν τον κτύπησε ρεύμα υψηλής τάσης.

ΠΑΤΡΑ

● **Ο ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**, 25 χρόνων στις 3.4.2001 και ενώ εργαζόταν στο εργοστάσιο νέου μωσαίου της Πάτρας, τραυματίστηκε σοβαρά στα πόδια του από πτώση εξαρτήματος βάρους 20 τόνων.

Απάτη ολκής με τα «κοινωνικά» κονδύλια

Απάτη ολκής αποτελούν οι πρώτοι οικονομικοί εξαγγελίες για το περίφημο «κοινωνικό πακέτο» μέτρων που αποφασίστηκαν στην Κυβερνητική Επιτροπή. Δεν πέρασε ένα 24ωρο, για να αποδείξει ότι οι υποσχέσεις για τρισεκατομμύρια που θα μοιράσει στην ερχόμενη τρίτη ή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για την αναστολή και ενίσχυση του εισοδήματος των «επαθών ομάδων», ήταν κλίπικες. Αδιάσπαστος μάρτυρας οι δηλώσεις υπουργών που ακολούθησαν μετά τις πρωθυπουργικές εξαγγελίες για την αντιμετώπιση της φτώχειας, της μακροχρόνιας ανεργίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των «κοινωνικά ευπαθών ομάδων».

Ο επί των Οικονομικών υπουργός της κυβέρνησης, Γ. Παπαντώνης - που μέχρι τώρα εμφανιζόταν ως ο «κακός» της κυβέρνησης, καθώς εφάρμαζε με ευλαβική ανείθεια την αντιλαϊκή οικονομική πολιτική της ΕΕ - φόρεσε τη μάσκα του «καλού Σαμαρείτη» και, παίζοντας το παιχνίδι του πρωθυπουργού, δήλωσε να «ταπεινά» τα προβλήματα που δημιουργεί στη συντηρητική πλειοψηφία του ελληνικού λαού (μιαστοι, αυτοαξούλοι, αγρότες, άνεργοι, φτωχοί ή μακροχρόνια πολιτικοί

μονόπλευρης λιτότητας. Στα πλαίσια αυτά, εισήχθη η ενδοκονομηση των 4 τρις δραχμών (από τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, καθώς και δραστηκές περικοπές των δαπανών από διάφορα άλλα υπουργεία), για να διατεθούν: α) Για την αντιμετώπιση των οξυτών κοινωνικών προβλημάτων των «κοινωνικά ευπαθών ομάδων». β) Για τη χρηματοδότηση των έργων της Ολυμπιάδας του 2004, καθώς και των επιτυχημένων υλοποίη-

των έργων (υποδομή) του Γ Κοινωνικού Πλαισίου Επίθεσης, που ενδιαφέρουν τις ευρωπαϊκές πολυεθνικές και τα «συνεταιρικά» τους στην Ελλάδα.

Τα κυβερνητικά μέτρα, που εισήχθησε ο Γ. Παπαντώνης, ανάγκασαν τον υπουργό Εθνικής Αμυνας, Ακη Τσακατζόπουλο (ηγεσία της «εσωκομματικής αντιπολίτευσης», όπου το «παίζον κοινωνικά ευαίσθητοι»), να αυτοαποκαλυφθεί, εκφραζοντας την αντίθεση

του στην περικοπή των στρατιωτικών δαπανών (κατά 1 τρις. δραχμές) για την ενίσχυση των κοινωνικά ευπαθών ομάδων. Παράλληλα, όμως, τα συγκεκριμένα μέτρα μαρτυρούν ότι μετά από 11 χρόνια σκληρής λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, η χώρα δεν έχει λύσει ούτε το δημοσιονομικό πρόβλημα (κρατικά ελλείμματα, δημόσιο χρέος κ.λπ.), που τώρα θα προσπαθήσει να λύσει με

αυτές τις περικοπές. Οι δηλώσεις του υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Τ. Γιαννίτη - που είναι και ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός για την εφαρμογή του «πακέτου κοινωνικών μέτρων» - ήταν ιδιαίτερα διαφωτιστικές. Επιβεβαιώνει ότι τα μέτρα για την ανακούφιση των κοινωνικά ευπαθών ομάδων αποτελούν «στάση στα μάτια», για να περάσει με όσο γίνεται μικρότερες αντιδράσεις η νέα δέσμη αντιλαϊκών μέ-

τρων για την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης και τη μείωση των συντάξεων (Ασφαλιστική), την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας (Διοικητική), τον φεραρισμό των δαπανών κοινωνικών χαρακτήρα (μείωση των εφελκυσμάτων στα δημόσια νοσοκομεία και άλλους φορείς άσκησης κοινωνικής πολιτικής κ.λπ.). Ο υπουργός Εργασίας αποκάλυψε ότι θα διατεθούν μόλις 200 δισ. δραχμές (δηλαδή περίπου 50 δισ. δραχμές το χρόνο) και όχι 4 τρισεκατομμύρια (δηλαδή πάνω από 1,3 τρις. δραχμές το χρόνο) που υποσχέθηκε ο πρωθυπουργός. Τα υπόλοιπα 3,8 τρισεκατομμύρια θα πάνε στις τσέπες των πολυεθνικών και των συνεταιρισμών στην Ελλάδα με τη μορφή φοροαπαλλαγών, επιχορηγήσεων, μειώσεων «κόστους» εργασιών κ.λπ., με προχρημία την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, την ολοκλήρωση των έργων υποδομής του Γ ΚΠΣ και της Ολυμπιάδας του 2004, αλλά και τη... μείωση της ανεργίας. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Σημίτη, με το πρόβλημα «κοινωνικό πακέτο» μέτρων, διένε στους εργαζομένους ψεύδους, για να σπρώξει καρβέλια, καθώς δε θέλει η νέα δέσμη να χείρει στο ελάχιστο τα προνόμια του μεγάλου κεφαλαίου.

Τα... νέα μέτρα είναι γνωστά από παλιά!

Σε κακόγυμνη φάρα εξελίσσεται η περιήγηση «προσφω» προς τα κοινωνικά προβλήματα», που προαναγγείλει η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με τη βοήθεια - στον ένα ή τον άλλον βαθμό - των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Κάθε μέρα, προστίθενται όλο και νέα στοιχεία που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, τα οποία βεβαιώνουν ότι αυτή για πακέτο κοινωνικών παρόχων η κυβέρνηση σχεδιάζει άρρηκτο σφραγισμό των κοινωνικών δαπανών, προκειμένου να επιτύχει τους ακλόνητους πολλαπλούς - αλλά και δύσκαλους - στόχους τους:

• Του άκρως αυτικού Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης, σύμφωνα με το οποίο στο τέλος του 2001 θα πρέπει το δημόσιο χρέος να μειωθεί κατά 5 ολόκληρες μονάδες, ήτοι από το 104% στο

99% του ΑΕΠ, ενώ το 2004 θα πρέπει να μειωθεί στο 84% του ΑΕΠ! Να σημειωθεί ότι οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να επιτευχθούν με δεδομένο ότι από το 2003 θα υπάρχουν νέα μεγάλα φορολογικά προνόμια στις μεγάλες επιχειρήσεις και στα υψηλά εισοδήματα, δηλαδή εκ των πραγμάτων θα υπάρξει μείωση κρατικών εσόδων.

• Να χρηματοδοτηθούν τα έργα υποδομής της Ολυμπιάδας του 2004, που εκτιμάται ότι θα ξεπεράσουν κατά 700 δισ. δραχμές τις αρχικές προβλέψεις. Δηλαδή ένα συνολικό κόστος περί τα 2 τρις. δρχ., ενώ ο άρχικος προϋπολογισμός ήταν 1,3 τρις. δραχμές. Η υπόθεση «Ολυμπιακά Αγώνες», όλο και περισσότερο προσμοιάζει με ρωμική φιάσα, ενώ οι κίνδυνοι δημοσιονομικής χρεοκοπίας είναι υπαρκτοί.

• Να χρηματοδοτηθεί η επενδύσεις του Γ ΚΠΣ, οι οποίες, μαζί με την προβληματική - ιδιωτική συμμετοχή - ανέρχονται να 8,5 τρις. δραχμές μέχρι το 2006.

Όλες οι πληροφορίες από τα οικονομικά υπουργεία, σε σχέση με το λεγόμενο «κοινωνικό πακέτο» συντείνουν στην άποψη ότι προκειται για μια νέα επιχείρηση εξαπάτησης των λαϊκών στρωμάτων, που υποφέρει από τις πολιτικές της ΟΝΕ, ενώ η λαϊκή αυτή δυσφορία τροφοδοτεί τις εσωκομματικές, εσωκυβερνητικές κινήσεις στο κυβερνών κόμμα. Και ενώ έτσι έχουν τα πράγματα, εμφανίστηκαν σε εφημερίδες στοιχεία για το λεγόμενο «κρυφό χρέος», η παρουσίαση των οποίων τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, θα πρέπει να συνδυαστεί με την εσωκομματική αντιπαράθεση

και τις τριβές στο κυβερνών κόμμα.

Από τα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας - διαρροές που είναι από στελέχη του κυβερνώντος κόμματος - έγινε γνωστό ότι:

• Μέχρι σήμερα δεν είχε εγγραφεί στον προϋπολογισμό ποσό ύψους 1,3 τρις. δραχμών, που αποτελεί υποχρέωση του Δημοσίου προς το ΙΚΑ (ρυθμιστική πρόραση με την έκδοση 15ετών ομολόγων).

• Τα χρέη των νοσοκομείων ανέρχονται σε 250 δισ. δραχμές.

• Σε πολλές εκατοντάδες δισ. δραχμές ανέρχονται οι επιπαιρούμενες φόρων που, αν και πληρωθέντες, δεν εμφανίστηκαν ως δαπάνη στους προϋπολογισμούς.

• Είναι εκτεταμένη χρήση της μεταφοράς τόκων αγνώστου χρηματικού ποσού σε ε-

πόνομη χρόνια. Για παράδειγμα, ενώ έπρεπε να πληρωθούν το 1999 τόκοι 4 τρις. δραχμών, αλλά πληρώθηκαν μόνο 3,5 τρις. δραχμές και τα υπόλοιπα 500 δισ. δραχμές μεταφέρθηκαν για τα επόμενα χρόνια, προκειμένου να εμφανιστούν μειωμένο το δημοσιονομικό έλλειμμα, μεταφέρουν τόκους 500 δισ. σε επόμενα χρόνια.

Σημειώνεται, πάντως, ότι οι αλχημικές αυτές είναι γνωστές στην ΕΕ, η γηενία της οπείας, ενώ έκανε μέχρι σήμερα τα στραβά μάτια, τώρα απαιτεί την εμφάνισή τους στους προϋπολογισμούς του κράτους. Και αυτό είναι κάτι που δημιουργεί πρόσθετους ποσοκεφάλους στην κυβέρνηση Σημίτη και το οικονομικό της επιτελείο.

Ποια είναι η ουσία του αγώνα κατά των ναρκωτικών

Οι επίσημες εκδόσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για τον έλεγχο των ναρκωτικών επαναπροσδιορίζουν τις διαστάσεις ενός από τα μεγαλύτερα προβλήματα της ανθρωπότητας. Ταυτόχρονα, δίνουν και την ευκαιρία να χαραχτεί έναν ή διαφορετική γραμμή ενέργειας στους μαχητές κατά της χρήσης κάθε ουσίας και στους κάθε λογής ναρκωπώρες. Εκείνους δηλαδή, που «πουλάνε το πρώτο», αλλά και εκείνους που έχουν συμβάλει στη με την ιδέα της διαχείρισης του προβλήματος.

Η έκθεση του 2001 του ΟΗΕ έχει το χαρακτηριστικό πως υπογραμμίζει με σαφήνεια κάτι, το οποίο ληστές από τους μαχητές εδώ και δεκαετίες: Ότι δηλαδή η χρήση των ουσιών - λόκων και συνθέτων ναρκωτικών - χρησιμοποιείται ως τρόπος αντιμετώπισης των κοινωνικών προβλημάτων και παλαιά διαστάσεις σε αναπτυσσόμενες κοινωνίες.

Και δεν είναι ο ΟΗΕ κανένα Κέντρο... Μαρζοβίκων Ερευνών, που υποστηρίζει τέτοιες απόψεις. Φαίνεται, όμως, πως η έποχή που ακολουθεί με το ναρκωτικό διαπαιρεί τη σοβαρότητα στις προσεγγίσεις και το ποδεύει το πρόβλημα των ναρκωτικών στις πραγματικές του διαστάσεις.

Η ουσία της ερώτησης είναι ερώμα κοινωνική και η εγκατάστασή της ως τρόπου ζωής είναι αναπροσαρμογή με την κρίση του συστήματος. Άλλωστε, η διαπίστωση του ΟΗΕ για την εξόληση της χρήσης σε ορισμένες χώρες, όπως η παλαιά της διαστάσεις της κρίσης. Οι νέοι, μπροστά στους νέους φρονιμούς της «παρκαμωσίας» και χωρίς τη συντήρηση κοινών οραμάτων, αναζητούν την «προστασία» από την βλαβερότητα της ουσίας.

Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον το γεγονός ότι η έμπροσθη του ΟΗΕ δείχνει έντονα επιφυλακτική στην ελεγχόμενη χρήση των ναρκωτικών από το «άδραμα μαζικό» - όπως έγινε στην Ολλανδία και την Ελβετία. Επίσης, η Εμπροσθη του ΟΗΕ δείχνει ανεκτική στα προγράμματα υποκατάστασης, που έχουν ενοχλήσει σε αρκετές χώρες. Η απόφαση της στήσης ενοχής από γενάρχη, όπως η απορριπτική απόφαση της Ελβετίας, η ελεύθερη χρήση των ναρκωτικών ουσιών παρουσιάζονται εδώ στην Ελλάδα ως τα προϊόντα της ροζοπιστικής αντιμετώπισης του προβλήματος! Ποιος αλίφει δε θυμάται τον νυν υπουργό Εξωτερικών Γ. Α. Παπανδρέου, που ως υπουργός Παιδείας προσηγάινε τις νίκιστες με το χροί για ατομική χρήση. Η ποίηση έχει τη φόρα που πήρε ο ιώδικας, όταν ο αρμόδιος τότε υπουργός ναρκωτικών, Κ. Κοτσινάς, άρχισε να υποστηρίζει τη χρησιμότητα πρώτης στα νοσοκομεία από... ανθρωπότητα ανθρώπων που, τους τοξικολόγους.

Ο ΟΗΕ απαντά την Ελλάδα - μέσω της κυβέρνησής της - για την προσαρμογή ορισμένων προγραμμάτων θεραπευτικών και αποκατάστασης, το οποίο δεν προσφέρουν στους χρήστες ουσιών μέσω της συντηρημένης φροντίδας, αλλά παράλληλα παρέχουν εκτεταμένη αμφοβελτική, ψυχολογική υποστήριξη και επαγγελματικές δεξιότητες. Είναι τέτοιες έπανος - όπως αναφέρεται στην προτεινόμενη παρουσίαση της έκθεσης - δυνάμεις να πρώτη φορά. Βέβαια, το ζήτημα είναι ότι δεν τον δικαιούσε από τον έπαινο η ελληνική κυβέρνηση, που με άλλα προγράμματα λήψης υπερίσχυσε δραματικά τη δράση των θεραπευτικών κοινοτήτων.

Κι όμως, οι θεραπευτικές κοινότητες, με την οικονομική θύλα στο λαιμό, προσέφεραν σημαντικά έσοδα και αντέδρασαν τη λογική ότι ούτως «μπε στο κοίλο» είναι χωρίς επιστροφή. Οι κοινότητες, όπως του ΚΕΘΕΑ και «18 Άνω», και τα «απέναντι» προγράμματα τους παρέρχονται ανθρώπους στην κοινωνία και απελευθέρωσαν με τη συμμετοχή του προβλήματος, μέσω της συντηρημένης αλλά των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών μέσω από την ανατροπή του καπιταλισμού, μπορεί να είναι ανεκτική καθημερινή πρόληψη για ουσιαστική πρόληψη, απεξάρτηση και επανένταξη των εξαρτημένων με ένα και μοναδικό σύνθημα: «Όχι σε όλα τα ναρκωτικά!»

ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

Η σωτηρία της μνήμης μας

Η Σωτηρία Μπέλλου ήταν από τις κορυφαίες αυθεντικές ερμηνεύτριες του λαϊκού μας τραγουδιού και σφράγισε με τη μοναδική της φωνή τις δεκαετίες μουσικής δημOCRΟΤΙΑΣ. Ο ερμηνεύτης της δυνατές, συγκινητικές, δεν περιπατούν στο να ψαγαυγισθούν, αλλά καταφέρνει να ανεπανάληπτο, αγήζοντας πολύ συχνά ευρύτερες κοινωνικές καταστάσεις. Η φωνή της, πιο μπόρ περίπου ούνα, έδωσε φέρετα σε δεκάδες τραγούδια, κινώντας τα αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής μνήμης.

Αυθιμβόστη, με αγωνιστική διάθεση, βέβαια, με το λαό, όχι μόνο μέσα από τα τραγούδια της, αλλά και με κρούση αγάπης. Με αγωνιστική συνεισφορά στα χρόνια της ΕΑΜικής Γνωστής Αντίστασης, διακονώντας τον παλιόνο «Ριζοσπάστη»-Δημοκρατίασ αρτηρεί, δε βέβαια ακούει και σε «μικρές» σποχές να υποκατάστη τις πεποιθήσεις της. Το «48, η Σ. Μπέλλου βρίσκεται στον «Τμήμα του Χορού», στην Αργάνω, δίπλα στον Τσιτσάνη, Μαζών τους, και ο Περσιέτης, Κοσμάκης, Κεραμής, Ξέλιος, Ροϊκάνος, Τουρτάκης. Η άρνηση της να ανταποκριθεί σε μια παραγγελία και να παί το «βουλόκο τραγούδι», όπως τότε το έλεγαν οι φίλοι, «Τού απού ο γός», έχει ως αποτέλεσμα τον ξέλασμα της και την απουσία της από την τζαζέρε. Πότε δεν έγραφε ότι κενάει από τους άδεις συνθέτες/συνθέτες της σηκώθηκε να την υπερασπίσει. Σε μια από τις τελευταίες της συνεντεύξεις στο «Ριζοσπάστη» (27/2/94), θυμάται: «Και «Ριζοσπάστη» δακρύουσα... Ημουν, είπα και θα είμαι αρτηρεί. Το λέω και το φωνάζω... Πέρασα πόλο! Και ήζυλα και φωνάζω».

Η Σωτηρία Μπέλλου γεννήθηκε στις 29 Αυγούστου 1921 στο Χάλο Λαοοίκου Χαλκίδας. Το πρώτο ερέβωμο η ασχολήθηκε με το τραγούδι της έδωσε σε ηλικία δέκα χρονών, βλέποντας τη Σοφία Βέμπο να παρατηρείται στην τάνο «Προσυνομιλία». Μια μέρα μετά την κηλίξη του πολέμου (29.10.40) θα βρεθεί στην Αθήνα, αντιμετώπιζοντας πρόβλημα επίθεσης. Αναγκάστηκε να κάνει πολλές δουλειές ανά ο πολιτική της πεποιθήσεις της οδήγησαν να κινείται κρυφά «Ριζοσπάστη»-Παράλληλα, παίζα κιθάρα και τραγουδούσε ταβάνες, Σωλημνοειδή, γιατί εκάθε με κορυφώνα. Αργότερα συμμετείχε στα Δε-

καίβωρα και τραγουδούσε στο χέρι Γενουλοκρατία. Απογοητεύεται μέσω του Ενθέρου Σπυρίδου. Μετά την Απελευθέρωση και αφού έχει γνωρίσει την αγριότητα και τη ερμητολογική διάθεση, νυμφάται με τον Βασίλη Τσιτσάνη. Ηχογραφήνουν μαζί δύο τραγούδια (τα πρώτα της, «Όταν νύφες στην ταβέρνα» και «Το πόλο με είχατε φίλο»). Η επιτυχία μεγάλη, την καθορίζουν οι λαϊκή τραγουδίστρια. Μετά τη φωνή της από τον «Τμήμα του Χορού» ημνήσει στον «Παναγιώτη» στον δόλο Αλεξανδρινό, με το Μάρκο Βασιλιάνη. Εκεί τους συνιστά ο νεαρός τότε Μανός Κατάνος και τους ζητά να εμφανιστούν στο «Μουσούρη», όπου αποδεικνύονται. Το χρόνο ομής του λαοοικού λαϊκού τραγουδιού τη βρίσκουν στο ζωνή της καρδιάς της. Όλα τα μαγιά της ζητάει. Παράλληλη είναι και η διακοσμογραφία Ηχογραφεί σε πρώτα εκδόσεις πολλά τραγούδια των Τσιτσάνη, Κωστή Παπαϊωάννου, Μήτσου, Αναστασίου Χατζηγιάννη, Καλάρη, Κωνσταντή Α. Ανάμωτος του «Κένε άνω μισοτή», «Ανεβή γιατί δεν ανέβη», «Κάτω από το ορίστη φάρ», «Είπα να ορίστη το παλιό», «Ξαν απολήρη μωζών» κ.ά.

Στεκόταν στον παλακό σπίνων σε ό, τι δεν ταίριαζε με το «έθλω» της, δεν γυροκόουσε σε κένενα το «ορίστη» των άλλων. Εκείνη είναι η βέβαιη της. Η ζωή ήταν εκεί της και την υπερασπίστηκε, θα τη ζούσε όπως εκείνη ήθελε και μπορούσε. Ήθελε να είναι υπεύθυνη για το δικό της λάδι και όχι για εκείνα που κούσει με το δικό τους μόπο, το έβλεπε λάθος. Ήθελε να μετανεύει γι αυτό που έκανε και όχι για όσα δεν έκανε.

Με την παροχή του κλαοκού λαϊκού τραγουδιού (απόλ δεκαετίες '60) η καρδιά της γνωρίζει κώμη. Ακολουθεί το περσόλο και ο αναγής της Ολοκοσμώμο. Ο ολοκοσμώμο, η φτώχεια την οδήγησε σε ψυχιατρική κλινική. Μόλις στάθηκε στα πόδια της, με τη νοσηλεία της, προσπαθεί να επλώσει κόνερατες διάφορες δουλειές. Από κείρα σε εκκλήσεις μέχρι Άλλοιο πόλο, σε ταβάνωρα στον Περιστέρι για ένα μισό ωρολή στο Δουκάτο Γεννητών το '63. Ο ακολούθη η επανεμφάνιση της από διακοσμογραφία και ο αναγής της με τον Τσιτσάνη, στο «Χάραμα».

Μπορεί να ήταν η «αργότερα» του ρεμπέτικου, αλλά η Σωτηρία Μπέλλου το έλο αναπολότα ερμηνεύσει και κομμάτι του έπαιου τραγουδιού. Έγινε στο ενεργητικό της δεκαετίες του Περισσώμου, Κωστή, Μήτσου, Καλλιάνη, Τσιτσάνη, Βασιλιάνη, Καλάρη, Κατζίχρηστου, Περιστέρι κ.ά., δε βέβαια να καταβέσει - με ερμητική επιτυχία - τη Ληψ, βωική φωνή της σε θημωμάντων, τον Σαζογιάννη, Σαββήλοιο, Μούστη, Ανδραιοπούλο, Λαγου, Κουκούλη κ.ά.

«Ο, τι έχω περ», έλεγε σε συνεντεύξη της στο «Ριζοσπάστη» (6/12/87), «είναι βγαλμένο από τη ζωή. Κράτημα μια ποίηση, γιατί για να πω ένα τραγούδι κόουμα και το μελέτω. Το βάζω, το ενομοβιάζω, να δω την έννοιά του, που καταλήγει... Γιατί πώς ελέυθε θα επλώζω... Άντε, επλώη μας έφεραν ένα τραγούδι, δε το ποίωμ... Υπέροχο. Όλα τα τραγούδια που 'γω πα το 'γω ογαπώ. Ομοίωμα 'γω ογαπώ πο πόλο, έπος κι ο κόουμο. Είναι δέμνα μαζί μου. Έπος κεί να 'χω γράβου ο Τατόημο. Έπος κεί να δε βωίσει». Αυτό το τραγούδι, και το «Μαύλο. Η το «Η κοκωνία μη έχει αδικήσει», το «Σταυρώσει μονάλο μου». Όλα τα βγαλμένα να ενωβέβω, ήταν το έλεγχο. Όλα είναι βγαλμένα από σε μου».

Η ανθρωπότητα του χαρακτήρα της, το πόη για το ορία ποτέ δε μετάνοιζε, έδων ουσιώδη λόβες για σχολία. Εκείνη, όμως, με όλο της το δικό, ήθελε να την αγαπήσει γι αυτό που ήταν. Όσα της έδων από την αγάπη, την κέρδινα για πάντα. Κι εκείνη που περισσότερο την αγαπούσε γι αυτό που ήταν, είναι ο κόουμο Σπύροιο, η Σωτηρία Μπέλλου. Ήθελε να εκπα, να αγαπή, ακόμη και να συλλογιστεί αυτούς που την πικρούσαν. Ο άλλος δυσκολευόταν ακόμη και σήμερα που δεν υπήρξε να πουν ένα κοίλο λόγο. Το μόνο οίκομο που δεν μπορούσε να αμφοβητοποιήσει ήταν η φωνή της και η ερμητολογική της δύναμη, που μένει ανεπλήρη.

Χτυπημένη από τον κάρνα, τα τελευταία χρόνια της ζωής της βρέθηκε σπυρματισμένη με τη φτώχεια και τη μοναξιά. Η κηλίξη της έβρισε μαζί με τη ζωή της πριν από τριάντα χρόνια. Το να τη θυμωμάσει από τη μέρα έλο είναι, το λιγότερο που μπορούσε να κούσει.

Η τρομοκρατία των ιμπεριαλιστών και η σύλληψη του Μιλόσεβιτς

Σε μια συντονισμένη τρομοκρατική πράξη πρόωγησης οι ιμπεριαλιστές του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, με τη συναινεση των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και με τη συνεργασία της γιουγκοσλαβικής - σερβικής κυβέρνησης, Η σύλληψη του Σλόμποταν Μιλόσεβιτς, πρώην προέδρου της ΟΔ Γιουγκοσλαβίας και προέδρου του Σοσιαλιστικού Κόμματος Σερβίας, στόχο έχει να νομιμοποιηθεί το πρόσχημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου το 1999 για τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και να τακτιστεί το αγωνιστικό πρόσημο όσων αντιστέκονται στις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις, όσων αντιτίθενται στην αλλαγή συνόρων και στο πλαίσιο τους.

Ο Σ. Μιλόσεβιτς δεν θα δικάζονταν, ούτε θα ανατρέπονταν, αν είχε συναντήσει στη Σύνοδο του Ραμπουρζ, στις ΗΠΑ, στη Γερμανία και στους άλλους σφραγείς των Βαλκανίων. Δε θα δικάζονταν ούτε με το επιχειρήματα των οικονομικών

εγκλημάτων, αν είχε συμφωνήσει με το ΝΑΤΟ. Όμως, δικάζονταν να κρίνουν κυβερνήσεις και ηγέτες έχουν μόνον οι λαοί σε κάθε χώρα και όχι τα όργανα του ιμπεριαλισμού, όπως είναι το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Ο κάθε λαός

έχει το δικαίωμα να επιλέγει το δρόμο που ο ίδιος θέλει. Επιθεδώνονται και πάλι ότι, αν το ΝΑΤΟ δε φέιγεται από τα Βαλκάνια, οι λαοί δεν θα ηττηθούν. Η πάλι πρέπει να ενταθεί. Να αρχίσουν μαζικά όλοι τους θαλκανικούς λαούς!

Το ΝΑΤΟ είναι ο ταραξίας στα Βαλκάνια

Οταν στις αρχές της δεκαετίας του 1990 γίνονταν φανερά η αξιωματική γιουγκοσλαβική κρίση και ήταν σίδηρος τότε οι συνέπειές της, το σύνολο της επίσημης ελληνικής πολιτικής ηγεσίας, πλην ΚΚΕ, κατόρθωσε ως ακρογωνιαίο άλοιο της ελληνικής Βαλκανικής πολιτικής το όνομα της FYROM, που έμελλε να περάσει στην ιστορία με το παρατσούκλι -ονομασλογία-

Από τότε κύλησε πολύ νερό στο μύλο των Βαλκανίων να υπογράψουν όλα τα κράτη να οργανώσουν την οργάνωση της περιουσίας της FYROM πολιτικής του ΚΚΕ, που τόσο είχαν λοδογήσει. Το ζήτημα αυτό δεν θα είχε και τόσο σημασία, εάν οι εμπνευστές του δε ανέχονταν τον ίδιο αρνητικό χάρη στα Βαλκάνια. Αλλά, οι συμβάνειες εναντίον της αστικής πολιτικής κυβέρνησης να γίνονταν εκεί που έζησαν. Μας είναι γνωστή η μέρα στην οποία καταλήγει της γιουγκοσλαβικής κρίσης και η έντονη τάση της να επεκταθεί έντονα στο σύνολο των Βαλκανίων. Μας είναι επίσης γνωστός ο ρόλος ως πολεμικού επιλαβάρου του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της ισχυρής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η συμμορία επιλαβάρων, υποτίθεται, να να οφείρει να φανεί με προηγούμενα όπλα και υποδόκιμα εκμεταλλευόμενη ιστορικές αντιθέσεις και πληγές μεταξύ Βαλκανικών λαών, εθνοτήτων και μειονηθών. Το ζήτημα θα ήταν απολύτως άσχετο από την δικαιοδοσία αυτής της συμμορίας, που είναι ακόμα πιο άσχετο από το να είναι απολύτως άσχετο από τα καθήκοντα και στα κράτη να σπάζουν οικονο-

μικά κυκλώματα με τίτλους ουραπίας.

Εκείνη η εσχατία της πολιτικής ομνημοτολογίας, άφησε το γνήριο της στη μεταπολεμική εξωτερική πολιτική Περισσότερο το ενδιαφέρον της σχεδόν αποκλειστικά στο όνομα της FYROM, ένα ζήτημα που είναι ιστορικά και γεωγραφικά αυτοπεδίο, έχανε τη θέληση των γενικότερων ανακαταστάσεων στα Βαλκάνια και να πήνε και της προοπτική που υπήρχε τότε. Σήμερα, εξελικτικά να υπάρχει ως ερωτηματικό ζήτημα ενάν την υπερασπίζει εκείνη πολιτική του συνόλου των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων, πλην ΚΚΕ, ήταν πρόβλεψη εκτελεστικής εντολής της

αλλοδαπής, κατά το γνωστό «his master voice». Η συνυπογραφή της Ελλάδας στην τότε Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αναγνώριση της Σλοβενίας και Κροατίας ως ανεξάρτητων κρατών που σήμανε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, η αποστολή μισθοφορικού εκστρατευτικού σώματος στη Βοσνία στην υπηρεσία του ΝΑΤΟ για την επιβολή της ειρήνης, του νεοκροτωνίου, το όνομα των ελληνικών συνόρων με την Αλβανία και η εστίαση κατά μόλις εξοβλιωμένων Αλβανών λαθρομεταναστών, πολλοί εκ των οποίων εγκληματίες του κοινού Πονακού δικαίου, οι αλλαγές πολεμικών συλλογημάτων για το όνομα της

FYROM, αποτέλεσαν στοιχεία που προκάλεσαν τη ραγία της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής στις προοπτικές ανάγκες της δικτατορικής κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο, όχι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ χρησιμοποίησαν και χρησιμοποιούν τμήμα των Αλβανών ως τον πιο καθυστερημένο λαό των Βαλκανίων, για να διεκδικηθούν τις κάθε λογής βιομηχανίες τους.

Όταν είναι τυχαίο γεγονός ότι η Αλβανία απολαμβάνει ένα ειδικό θεώρημα ουλίας, στην προστασία των ΗΠΑ, είναι πολύ λογικό, λοιπόν, το πλάσι εμπαικτικό στον όλο των άλλων, ότι η Ελλάδα είναι ξεροχώρα αμπελί για τη μάζα των εξοβλιωμένων Αλβανών κατόπιν ε-

ντολής της δικτατορικής κυβέρνησης. Εκείνη η προκαθορισμένη πολιτική συνετέλεσε στις ίδες πράξεις. Οι Έλληνες μισθοφόροι αυθάρτητα με τις αποστολές στο Κοσσυφοπέδιο, την FYROM και την Αλβανία και με προοπτική να γίνουν σε πρώτη φάση δεκαετήτες χυλίδες, Πρόκειται για έναν ΝΑΤΟϊκό στρατό θάλαμμο από τις εθνικές μας δυνάμεις. Η εξαγωγή θεωρία της «πολιτικής διαδοχής» της ελληνικής ολιγαρχίας στα Βαλκάνια έγινε και γίνεται ο καθημερινός γινώσκων της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Άρρες ενέργειες παραβιώνουν ιστορικούς κανόνες του αποπα-

ρισμού στο εσωτερικό των χωρών, όπως η ανοχή υποστήριξη της αστικής αντιπλευσης που είχε ως κατάληξη το πραξικόπημα ανατροπής του Σ. Μιλόσεβιτς εν μέσω εκλογών. Αυτόχρονα, η συνεχής ομηροποίηση της Ελλάδας στη ΝΑΤΟϊκή πολεμική επιχείρηση κατά της Σερβίας και μάλιστα με την ασηρή διάθεση του ρουφειών, κορυφαίου κερδοφόρου κατοχυρώσεως από τα ΑΒΑΚ, αναδύονται την ελληνική ολιγαρχία σε έναν ολοκληρωμένο αυτοκρατορικό. Η ελληνική κυβέρνηση μπροστά στην τροχόμενη αξιωματική που δημιουργεί η εντεταλμένη από τις ΗΠΑ ολιγαρχοκρατία του αλβανικού -Ουτσέκ-, μπροστά στην απλή διακυβέρνηση της FYROM με ό,τι θα επικοινωνήσει αυτό, προσπαθεί να ανακυκλώσει τις ηρωιστικές της ενέργειες στην ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Ήθελε να μην καταλάβει ότι επειδή οφείλονται είναι η μόνη χώρα - μέλος του ΝΑΤΟ και της ΕΕ κα επειδή επέλεξε να είναι ο τοποτηρητής τους υπογεγραμμένη να ακολουθήσει το κατακτητικό κελύμματο αυτών των φερώνων.

Η αναπόληση της οριστικής είναι τόσο αυστηρή όπως ο να λες στον κεραυνοκροτή - πώλομο να να μην βάλει την μάχη. Το ΝΑΤΟ δεν ήταν στα Βαλκάνια να να ερμηνεύσει. Ήθελε να να διακρίνει την ασταθότητα και βία. Αυτό θα συνετέλεσε, έως τη στιγμή που θα διακρίνει την οπισθοχώρηση σε άλλη περιοχή του πληθυσμού, όπως π.χ. ο χώρος περί την Κοσόβα και το πεδίο της. Τότε, ίσως, λόγω μεγάλων υποδοχών να ρίξει την πλάκα του ανεξήγητου στο Βαλκάνια, χωρίς να τον σημαίνει ότι θα πάσει να να ελέγξει.

ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΗΕ

Φτώχεια και πόλεμοι σκοτώνουν τα ανθρώπινα δικαιώματα

Σχέδον 300 σελίδες καταλαμβάνει η καθιερωμένη ετήσια έκθεση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για την Ανθρώπινη Ανάπτυξη 2000 - παρουσιάζεται σταθερά κάθε χρόνο από το 1990 - η οποία φέτος αφιερώνει αποκλειστικά στη ανθρώπινα δικαιώματα, με την τροπική διαπίστωση πως «ο Ζίκος ανώγεις άνοιξε με σοβαρότατους κινδύνους για τις ανθρώπινες ελευθερίες, αλλά και με την υπενθύμιση ότι «υπάρχει άλυτος δεσμός μεταξύ της ανάπτυξης και των ανθρώπινων δικαιωμάτων».

Οι τρεις βασικότερες διαπιστώσεις του ΟΗΕ, πάνω στις οποίες «εξελίχθηκε» ολοκληρωτο το κείμενο της έκθεσης, έχουν να κάνουν:

- Με την επίσημηση ότι «η υποφορολογία από μόνη της δεν εγγυάται τα ανθρώπινα δικαιώματα, αφού μια δημοκρατικά εκλεγμένη πλειοψηφία μπορεί να συνθλίψει τις μειονότητες».
- Με τη στάση του Οργανισμού στο ζήτημα της φτώχειας, αφού ο ΟΗΕ επιμένει ότι η φτώχεια είναι θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τόσο, όσο και οι αυθαίρετες συλλήψεις «Ενδοίτες» - τονίζοντας στην έκθεση - ενώ ο θάνατος ενός ανθρώπου προκαλεί πόνο, ο θάνατος περισσότερων από 30.000 παιδιών καθισμάται από άπαιτες που θα μπορούσαν να αποφευχθούν περνάει απαρατήρητος».
- Και, τέλος, με την προειδοποίηση ότι «ο αόλεμος αυθόρμητος εθνικός και θρηστικός ανισότητες απειλούν να διαβρώσουν οφέλη σε δεκάδες ατομικών και πολιτικών ελευθεριών, που δύσκολα αποκτήθηκαν».

Μάλιστα, για να στρέψει όλα τα παραπάνω, ο ΟΗΕ παραθέτει μελέτη στοιχεία, το οποίο από μόνο του αποδεικνύουν πως «οι άντρες του κόσμου υπάρχουν εκατομύρια άνθρωποι χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα».

Συγκεκριμένα, μόνο μέσα στη δεκαετία του 1990, ο πόλεμος και οι εσωτερικές συγκρούσεις εξανάγκασαν 50 εκατομμύρια ανθρώπους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, οι εμφύλιοι πόλεμοι - η ίδια έκθεση - ήταν η αιτία πέντε εκατομμυρίων θανάτων σε όλα τα κόσμο, ενώ οι έθνοτες συγκρούσεις, άφησαν πίσω τους τουλάχιστον 83 εκατομμύρια τραυματίες.

Περισσότεροι από 100 εκατομμύρια παιδιά σε όλον τον κόσμο ζουν ή μεγάλωσαν στους δρόμους, ενώ πάνω από 30.000 παιδιά την ημέρα πεθαίνουν από απρόσπεριτες αιτίες. Σχεδόν 115 εκατομμύρια κοριτσάκια και γυναικάκια έχουν υποβληθεί σε κάποια μορφή αφιέρωσης των γεννητικών τους οργάνων και το 1/3 των γυναικών υπολογίζεται ότι έχει υπαρξει θύμα βίας μέσα στην ιδιωτική της σφάη.

Όσον αφορά, τέλος, τις οικονομικές ανισότητες, είναι η μείωση στο στοιχείο δείχνει το τρομακτικό χάσμα. Η συνολική περιουσία των 200 πλουσιότερων ανθρώπων στον κόσμο αντιστοιχεί στο ένα τριακοστόμισιο δολάρια το 1999, ενώ το συνολικό έσοδο των 582 εκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν στις 43 λιγότερο αναπτυγμένες χώρες είναι μόλις 146 δισεκατομμύρια.

Ακριβώς σ' αυτό το σημείο, ο ΟΗΕ κάνει λόγο για την ανάγκη να συνδεθεί ο φόβος για το οικονομικό και κοινωνικό δικαίωμα, με τον φόβο για ατομικές και πολιτικές ελευθερίες - «Αυτά είναι οι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Όταν οι άνθρωποι έχουν ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, καθίσταται εύκολο να διεκδικούν οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα και το αντίσπαστο», επισημαίνει.

Η έκθεση, επίσης, μιλά για τους μετατόπιτες, υπογραμμίζοντας ότι η βία κατά των μειονοτήτων είναι ένα κοινό πολιτικό θέμα διεθνώς - λέει και με συστασιακή προοπτική, οι μειονότητες εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν μεγάλες ανισότητες. Στη Δυτική Ευρώπη, για παράδειγμα, οι μετατόπιτες σπάνι πέφτουν θύματα ρατσισμού και βίας», αναφέρει. Να σημειωθεί, τέλος, πως στη συγκεκριμένη έκθεση ο Καναδάς έρχεται - για τη συγκεκριμένη χρονιά - πρώτος, ανάμεσα σε 174 χώρες, στο Διεθνή Ανθρώπινη Ανάπτυξη (μετράται με βάση την αναμενόμενη διάρκεια ζωής, την εκπαίδευση και το ανθρώπινο Ακρολόνιου) και Νορβηγία και οι ΗΠΑ, ενώ τελευταίος χώρος στο χάρτη είναι η Σίερα Λεόνε και ο Νίγηρας. Η Ελλάδα βρίσκεται στην 25η θέση.

Αμερικανικό βομβαρδιστικό ετοιμάζεται για την «ανθρωπιστική» του αποστολή σε βάρος των αμίζων του Ιράκ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ-ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

«Ρουτίνα» πλέον η βαρβαρότητα

Οι σαρωτικές ηγέρσεις και πόλυ στη Βαγδάτη, πριν από λίγο καιρό. Στρατός που είναι να ηθίσουν από το Δεκέμβριο του 1998 και την επέλαση «Αλεπού της Ερήμης». Η εκκίνηση των αντιστρατοματικών πυρών στο σκοτεινό αυράνο της ιρακινή πρωτεύουσας θύμισε πολύ εκείνες τις πολυμήλητες «πλευστικές νύχτες» της «Καταιγίδας της Ερήμης», που μόλις πριν από ένα μήνα συμπλήρωσε τη δεκαετή επέλασή της. Δέκα χρόνια μετά, ο υιός Μπους είναι στα «πριν» του ΗΠΑ. Δεκαχρόνια μετά, ο ιρακινός λαός αρνείται να μείνει με τη μέρα από τις συνεχόμενες κυρώσεις, ενώ το ιρακινό καθεστώς, αντιστρατός ανάλογα, ισχυροποιείται.

Οι βομβαρδισμοί ιρακινών στόχων είναι καθημερινό φαινόμενο, και είναι τουλάχιστον υποκριτικό να το ξαναγκονίζεις. Μόνο από το στοιχείο του ΟΗΕ, από το 1998 έως σήμερα, τουλάχιστον 300 αθώοι πολίτες έχουν χάσει τη ζωή τους από τις «επιδρομές ακρίβειας και αυτοακρίβειας» των αμερικανο-βρετανικών αεροσκαφών στις «ζώνες απρόσπεριτες ηπείρων». Το μοναδικό νόμο, επί του πρακτέου, στοιχείο είναι ότι έγιναν έδρα από το όριο της νότιας ζώνης «απρόσπεριτες ηπείρων».

Για πολυάριθμους, πάντως, η συγκεκριμένη αμερικανο-βρετανική επιδρομή κατά της Βαγδάτης ήταν εκπληξη. Εννοείται, με μια δεύτερη ματιά, η επιδρομή αυτή δεν επιμερήσει καμία εκπληξη, ούτε χρονιά, αλλά ούτε και όσον αφορά στους στόχους της. Το «μήνυμα» είναι πούλιος αποδέκτης και πολλά επίπεδα ανάλογα. Γι' αυτό προκλήθηκε και ευρήματα γκάμα ανιδρόκω.

Λίεση και κατηγορηματική ήθελε η οπτητική του αραβικού κόσμου, ακόμη και των χρώων που παραμένουν στο σπασίμα του ΗΠΑ στην περιοχή του Κόλπου. Αναμενόμενη η αραβική «αποκρίση». Ο αραβικός πληθυσμός βράζει από οργή. Πέντε μήνες βράζει σε εξέλιξη η αμαπτική εξέγερση του πλαστικιστικού λαού, μετά από επτά χρόνια αλληλεπληλήν διαβουλεύσεων και μηδενικών

οισιαστικών αποτελεσμάτων, που τελικά οδήγησαν σε αναδιοργανώματα των ασφατέστων αποφασών του ΟΗΕ. Η δυσχερέσια είναι θύμιας και ο θύμιας μικρή οργή από την ιρακινή στρατηγική καταστολή της εξέγερσης αλλά και από την εκλογή του με μισή-το πρόσωπο στην προεδουρογία του Ιρακί. Ο Αμρίλ Σαρόν είναι, απεκαμικία, εχθρός ένοχος για εγκλήματα πολέμου, όσο και οποιονδήποτε ΗΠΑ τον Σαντίμ Χουσεϊν.

Για πολλούς, η επιδρομή αποτέλεσε ένα «μήνυμα» προς πάσα κατεύθυνση για την απορροσπιστικότητα υπερασπίσης των αμερικανικών πετρελατικών συμφερότητων. Άλλωστε, όπως επισημαίνονται επιστημονικά αναλύσεις, οι μην υπομπίτα το γεγονός ότι ο νέος Αμερικανός Πρόεδρος υποστηρίχθηκε οθετικά από τις μεγάλες πετρελατικές εταιρείες. Την ίδια στιγμή, εταιρείες γαλλικών, κινεζικών, ρωσικών, ιαπωνικών και άλλων συμφερότητων περιμένουν τη γραμμή της εκκίνησης για την εφαρμογή υπεριοποδοφόρων συμβολαίων με την ιρακινή ηγεσία. Το εισόδημα «παράγει» από τις κυρώσεις. Εννοείται ότι δεν επεθύμουν δούλου να εξορροσπιστούν, μέσω «νέων κυρώσεων και επιδρομών» και όλων των παρεπινομένων, προς όφελος της προώθησης των αμερικανικών συμφερότων, που «προεπιμπίνομένων» επέλασης. δεδουμένη της προσαρμογής/θέσεως υπέρ της αμερικανικής οικονομίας.

Ενώ όλοι «μήνυμα» και πόλυ, μιλούν «αμερικανο-βρετανική επιδρομή», οχιζέζα και με το μεγάλο κεφάλαιο «αμερικανική αντιμυριατική ομιλία», είναι ολόκληρο σχέδιο που στηρίζεται στην πεπαιτωμένη των «κροτών» - τρομοκρατών - και αναγκαστικά αμερικανικής ασφατέσης. Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι και αυτή η επιδρομή, όπως και οι άλλες που αφορούν στο πεδίο, διακωλυομένης ως «απόστομοι στα επικίνδυνα ιρακινό πληθυσμό». Τακτική, δηλαδή, που αναμένεται από «προμοκρατική οργή» - βέβαια, το πόσο, αυτό, ληθισμένος είναι ότι το Ιρακί ή κάποια άλλη χώρα αποτελεί στρατηγική απειλή για τις ΗΠΑ ή το πού χώρα ορίζεται,

τελικά, ως «υπόβουλοια την τρομοκρατία και παραβουλοια το διεθνές δικαιο», είναι μια μακροκείμενη ούπηση που, με δύσκολο, θα συγκρατηθεί από το επίπεδο της προήδης γελωτισίας των ισχυρών και απίθανη παρεπινομένη εννοια, οβίαν, και νομίσταν.

Ακόμη και αν κάποιος αρκείται σε παραδειγμα σε ασφαλή υπερασπίσεις, η απάντηση του Ιρακί, δεν θα δύσκολοι να καταλήξει σε ασφαλή υπερασπίσεις. Υφίσταται, σήμερα, δύο «ζώνες» απαγορεύσεις ηπείρων - στην Ιράκ, στο βορρά με ασυμπίτη μαχητική προστασία στον κοουβικό πληθυσμό και στο νότιο για την προστασία της σπασίης μειονότητας. Ποια απόφαση του ΟΗΕ αναφέρεται σε αυτό το μέτρο; Κάμια. Η απόφαση 888 (5.4.1991) καταδικάζει την κατάπηση των πληθυσμών αυτών και σπαστεί από την ιρακινή ηγεσία τον άμεσο περπατισμό της, γιατί άλλως «θέτει σε κίνηση την διεθνή βάρη και σταθερότητα». Ουδείς λέγει, γίνεται για «ζώνες απαγορεύσεις ηπείρων», που δημιουργήθηκαν από ΗΠΑ - Βρετανία - Γαλλία και συστηματοποιήσαν από τις δύο πρώτες.

Λίελοι, λοιπόν, δεν εκπλήσσει η ομπίτη δηλώνει Μπους για την πρόσφατη επιδρομή «Ρουτίνα» - «Ρουτίνα είναι να ποσολιζέσει καθήμενα την εθλική κυριαρχία μιας χώρας, ρουτίνα είναι να παραβιάζει το Άρθρο 1, παράγραφο 8 του Συνταγματικού της χώρας, που ποσολιζέται απόφαση του Κογκρέσου για τρομοκρατιστική επιδρομή, ρουτίνα είναι να παραβιάζει τη Χάρτα του ΟΗΕ, ρουτίνα είναι να περπατάει κατά χιλιάδες οβίος πολίτες α - να πείναι και ασθένειες, ρουτίνα είναι να κόβει ένα δόλο περπατωμάτων για τους 300 τόνους σπασιλοπιτωμένων ουσιασμού που τους έριξε, ρουτίνα είναι να παραπαιτούσε καταγγελλόμενες γενετικόνος αξιωματικών του ΟΗΕ, ρουτίνα είναι η ομπίση της ανθρώπινης νομίσματος», γράφει ο Αμερικανός δημοσιογράφος, Μάουλο Ρόστανι. Για να καταλήξει ότι «ρουτίνα είναι, για η βαρβαρότητα και τρομοκρατία είναι ότι τενώμας να οισυμπίσει».

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Κλυδωνίζονται επικίνδυνα οι ισορροπίες

Λίγες, αλλά ιδιαίτερα ενδεκτικές για το τι πρόκειται να ακολουθήσει, τόσο στο εσωτερικό του Ισραήλ, όσο και στο Παλαιστινιακό, είναι οι εξελίξεις που ακολουθούν τη σαρωτική επικράτηση του ηγέτη του Αικούιν, του «Υπερσούδ» Αριέλ Σαρόν, στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές στο Ισραήλ της 6ης Φεβρουαρίου.

Το θεώρημα της έντασης δε γραστίστηκε, παρά μερικά 24ωρα, για να ανέβει και πάλι, μετά από κάποιες εβδομάδες σχετικής ηρεμίας, ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Παλαιστινίους. Με ταχύτατους ρυθμούς, οι σφοδρές συγκρούσεις και οι πολυήμερες ανταλλαγές πυρών ακολουθήθηκαν από την επανεισαγωγή στο προσκήνιο των διλογοκρινών αγκυρώσεων, με την στέλεξη διά ελληνοκρατού του Μασούντ Αχιάτ, μέλους της επελεκτικής φρουράς του Γίσοφ Αφράτ και Ισραηλινού μέλους της Χεζμπολά κατά τον Ισραηλινό στρατό. Η προέκταση του Ιεραρχικού που οδήγησαν ο Παλαιστινίος Κιχαλ Αμούν Ουλέτες σε οπότε, εδω από το Τελ Αβίβ, που προκάλεσε το θάνατο 8 Ισραηλινών, εκ των οποίων οι 7 στρατιώτες, ήταν η τελευταία πράξη της κλιμακωμένης έντασης.

Οι συστάδες απειλών των παλαιστινιακών εδαφών, τόσο σε επίπεδο υφάρων, από ξηράς, θαλάσσης και αέρος, όσο και ανάμεσα στις αυτόνομες πόλεις ήταν η πρώτη αντίδραση της υπηρεσιακής κυβέρνησης. Εννοείται, το θέμα δεν έχει λήξει για την Ισραηλινή ηγεσία. Ο νικητής Σαρόν απειλεί με «ακμή οικισμάτων μέτρα». Οπότε στρατιωτικό μέτρον για στρατιωτική δράση και οικονομική ενδυνάμωση, κάποια πολιτικά

μέτρον για «επ' αορίστου» αποκλεισμό. Το τι, πρακτικά, όμως, μπορεί να εφαρμοστεί είναι πολύ διαφορετικό.

Η πρόταση του Εχούντ Μπαράκ για πλήρη διαχωρισμό Ισραηλινών και Παλαιστινίων, αρχής γενομένης από τον Ιερακλίφ φρακτί κατά μήκος της συννοσηκής γραμμής, Δυτικής Όχθης - Γεντίλ, βρήκε πολλούς οπαδούς. Γεντίλ, όμως, πλήθος προβλεπόμενα δεδομένη την παραμυθία των επισκοπών στην κατασκευή παλαιστινιακή γη. Τα σχέδια για υπέργαμο και υπαίθριο οικισμό, αλλά και ενίσχυση της στρατιωτικής παρουσίας στους επισκοπικούς δεν κρίνονται αρκετά αποτελεσματικά.

Το διεδρόμο εντείνεται από την ασπίδα και η βεβαίωσή, που επινοείται στο Ισραηλινό πολιτικό σκηνικό,

Οι διευρύνσεις για τη συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας συνεχίζονται και, σύμφωνα με τελευταίες πληροφορίες, καταλήγουν θετικά. Και σε αυτό το επίπεδο, όμως, εγείρεται σφοδρά ζητήματα. Ο επικεφαλής της διαπραγματευτικής ομάδας του Εργατικού Κόμματος, Εχούντ Μπαράκ, είχε προαναγγείλει την παραίτησή του Ούζμπεκ, όμως φαίνεται να επανεξετάζει τη θέση του, καθώς αποδέχτηκε τη θέση του υπουργού Άμυνας στη νέα κυβέρνηση, προκαλώντας οργή μερικών στελεχών του κόμματος.

Στο πρόσωπο του Μπαράκ, μεγάλο κομμάτι του Εργατικού Κόμματος «βλέπει» το αίμα της πρόσφατης εκλογικής νυντηρίας και ζητά ενο «ήπιη» αποστράτευση. Πολλά άλλα στελέχη απειλούν

με αποχώρηση, σε περίπτωση συγκυβέρνησης. Άκμας, όμως, και αν το σταρ-σορμένο από έρδος Εργατικό Κόμμα διατηρεί, με κάποιον τρόπο, την ενότητά του, είναι απίθανο όσον τι αφορούν και βιωσιμότητα δε έχει μια κυβέρνηση, που θα συγκροτηθεί από μια κατακεραματισμένη Βουλή χωρίς απλότητα πλειοψηφία, που δε ανγκυρώσει «τα-ριβέρες» τα σταρ-σορ.

Όσο για το «στόχο» της συγκυβέρνησης, δηλαδή τη διαβιολή της ενότητας του Ισραηλινού λαού, δύσκολο δε φαίνεται να εκπληρωθεί. Και η προσοπτική από αποσπαστικότητα και μόνο στο αποτέλεσμα των εκλογών, που απεδείξε το βόθιο γάμο εντός της Ισραηλινής κοινωνίας, με ένα ποσοστό που ανήγγιζε το 46% να μην προσέχεται στις κάλ-

πες, απορρίπτοντας και τις δύο κυρίαρχες πολιτικές προτάσεις, ζήτησαν με τη διαμετρία του ριζικής αλλαγής του πολιτικού καθεστώτος, του εκλογικού νόμου και πολλοί σημαντικότερες θεσμικές αλλαγές.

Αν κάτι φαίνεται να προμηνύεται στο σπορ, είναι το εκρηκτικό τέταμο, στο οποίο οδεύει η ήδη αποσταχισία «επιχειρηματική» διαδικασία. Το Παλαιστινιακό, που μονολογεί την προεκλογική εκστρατεία και παρωσιώστικη ως μείζον διαφορά ανάμεσα στους δύο αντιπάλους, είναι, τελικά, αυτό που οι δύο επιδορεί συγκυβερνήτωντες «βάζουν στον πάγο».

Η, μεταξύ τους, προκβεβρητική συμφωνία φέρεται να περιορίζεται στη γενικολογική ανάγκη των διαπραγματεύσεων, στη βάση όσον μέτρον έχουν μόνο εργασιές από την Κίεσετ, με στόχο την επίτευξη, ως τελικής, αλλά κάποιως «ενδιάμεσης» συμφωνίας. Ο επισκοπικός παρωσιώστικος ως έχουν, όπως και το αυτόνομο εδαφικό, ουδείς λόγος γίνεται για την Ιερουσαλήμ και για τους Παλαιστινίους πρόσφυγες, και προοραθεί η επανένωση των ονομαζόμενων με Συρία και Λίβανη, με γνώμονα τις σχετικές αποφάσεις του ΟΗΕ, αλλά κατά την Ισραηλινή ερμηνεία.

Ο φράδος κόσμος αυτοπυξίζεται και ο θάμος για τις εξελίξεις, αλλά και για το πρόβλημα και μόνο, του Σαρόν διαγνώσεται απειλητικά. Η Ιντιφάδα βόλκεται σε εξέλιξη, η οργή στο παλαιστινιακό εδαφικό ξεσηλεύεται, ο κατάλογος των νεκρών και των τραυματιών μακροκείται και το «τέταμο», στο οποίο προοραθεί η Ισραηλινή ηγεσία, μακρύνει ευδραύριο 60ο ποσό, όπως και οι ηρξικέλευσες Ισορροπίες αλόκληρης της περιοχής.

Ποιος είναι ο Αριέλ Σαρόν

Ανεμνεμένη ήταν η σαρωτική επικράτηση του Αριέλ Σαρόν, ηγέτη του Αικούιν επί του Εχούντ Μπαράκ, ιδιαίτερα μετά τη μαζική αποχή ή λευκή ψήφο που χρησιμοποίησε ως διαμαρτυρία μεγάλο κομμάτι της προεδρευτικής αριστερής κοινής γνώμης.

Αν και πραγματικά σφοδρά οικιστική διαφορά δε διαχωρίζεται η στάση του απελευθέρω Μπαράκ από του Σαρόν απέναντι στο Παλαιστινιακό, α «μηνολογίζον» της Ισραηλινής πολιτικής προοποσιεί ότι πιο απεχθές και αιμοσταγές για τους Αραβες, αλλά και για αρκετούς Ισραηλινούς. Γεννημένος το 1928 επί βρετανοκρατομείου Παλαιστίνης, εισήλθε εθιφές ακόμη, στις γραμμές του Ισραηλινού στρατού. Διακρίθηκε στον πόλεμο του 1948 και έγινε ευρύτερα γνωστός τη δεκαετία του 50, όταν ως επικεφαλής της μοπιτικής στρατιωτικής Μονάδας 101, σχεδίασε και εκτέλεσε «επιχειρήσεις αντικεικλήσης» σε ορραβικά χωριά, με βύθισμα εκατομμύρια γυναίκοποινα.

Πρώτο δείγμα της «τάσης» του να υπερακλιζέται ανέθεν εντολές ήταν η προοδιοποητική «μεροική του καθάριση» το 1956, επειδή «εντεκλάκι άνευ λόγου στη οργική Αγγυπιτών στρατιωτών στο Σίνω». Πρωτοκλήθηκε βουλευτής το 1977 και, από όλους τους υπουργικούς θάκους που ανέλαβε, «όριστοί» «το μέγατο», αυτό που υπονοείται Άμυνας, όταν το 1982 έγινε εντολή, χωρίς πάλι να έχει λήξει «οση έγκραση από του πρωθυπουργού Μεναχέμ Μπέγκιν, για βεβολή στο Αλβανό, που κατέληξε στη οργική του-

λάγιοντι 2.000 γυναίκοποινα στα προοφυνητικά στρατόπεδα Σόμπερ και Ισπίκ. Εάν μόνον αγνότατα, Ισραηλινό εδαφικό δικαιοσύνη να εκθέσει ηβκά αυτόνομο το αματωκομολογικό και την οπτινομόμακμο από το υπουργείο. Ενας καλός στρατιωτικός, όμως, ξε-

ρα να περσιμένει. Αυτό απεδείξε ο Σαρόν, που κατώφερε να υπερακλιζέται τον δημοορατή Νετανάγου, από «επιητική» Πέρες και τον ορραβικό, το 1998. Μπαράκ και πλέον να είναι ο πιο αμφιλόγομος, από τους ίδιους τους Ισραηλινούς, πρωθυπουργός.

Η ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΞΥΛΟΥ

Η παγκοσμιοποίηση του αγώνα μας

Στην παγκοσμιοποίηση του κεφαλαίου σπντάνε με την παγκοσμιοποίηση του αγώνα μας. Απαντάμε με το αυτονόμο δράσης με όλες εκείνες τις δυνάμεις που έχουμε τον ίδιο βηματισμό. Τι ίδιες αντιστάσεις και αυτονόμοι τον αγώνα μας ενάντια στο κεφάλαιο και τις πολιτικές που το υπηρετούν.

Η Ομοσπονδία μας πάντα είχε και έχει αυτόν τον προσανατολισμό, πάντα επιδίωκε οι σχέσεις της με τις άλλες οικοδομικές οργανώσεις του εξωτερικού να μην έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικών σχέσεων, αλλά ουσιαστικό χαρακτήρα, με ανταλλαγές εμπειριών με την εργάσιμη, αγώνα σε κοινά προβλήματα.

Στη βάση αυτή είχαν προηγηθεί δύο συσκέψεις τα προηγούμενα χρόνια με τη Διεθνή Ομοσπονδία Οικοδόμων & Ξύλου, στα γραφεία της Ομοσπονδίας μας. Η μία ασχολήθηκε με τις ανατροπές των εργασιακών σχέσεων και η άλλη με τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία και την αναγκαιότητα ανάπτυξης του φιλερνητικού κινήματος.

Στις 7, 8 Απριλίου πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη, με ευθύνη της Διεθνούς Ομοσπονδίας Οικοδόμων & Ξύλου και των Ομοσπονδιών της Αυστρίας, σύσκεψη με θέμα: «Παγκοσμιοποίηση και η νέα επίθεση της Δεξιάς - Κοινωνικά ζητήματα στις νέες συνθήκες».

Στη σύσκεψη συμμετείχαν οι: Ελλάδα, Κύπρος, Αυστρία, Κοΐβα, Οικοδόμοι Γαλλίας, Ξυλουργοί Γαλλίας, Πορτογαλία, Δανία, Βίγκο της Ισπανίας, Βραζιλία, Ουρουγουάη, Περού, Χίλι, Αιγύπτος, Φινλανδία, Ισραήλ, Ιράκ, Σαρία, Αγκόλα, Αλβανία και η Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία (ΠΣΟ).

Οι εμπειρίες που ανταλλάχθηκαν ήταν χρήσιμες για όλους. Τα προβλήματα που προβάλλαν οι συνδικαλιστές έχουν βέβαια κοινή αφετηρία και οι υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι, το κεφάλαιο και οι πολιτικές που, όλο αυτό όμως κάθε χώρα έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες.

Κοινή διαπίστωση ήταν ότι οι δυνάμεις του κεφαλαίου, με τη λεγόμενη παγκοσμιοποίηση, επιδιώκουν απελευθέρωση στη μεταφορά κεφαλαίων, τη μεταφορά αγαθών, τη μεταφορά του ανθρώπινου δυναμικού, με στόχο να ενισχυθούν οι εργαζόμενοι και τον πολιτισμισμό των κερδών του.

Αυτό ανεπαίσθητα πολλαπλασιάζει τις εκμεταλλεύσεις της εργατικής τά-

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Με βάση τη συζήτηση και τις εκτιμήσεις των αντιπροσώπων καταλήχθηκε το πρόγραμμα δράσης της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα. Αυτό είναι τα παρακάτω:

1. Οι οργανώσεις να αναπτύξουν αγώνες σε ταξική κατεύθυνση για την αντιμετώπιση της επίθεσης του κεφαλαίου.
2. Η Διεθνής των Οικοδόμων να συμμετέχει στο συλλογικό που θα γίνει στη Γενεύη, στις 17 Ιουνίου, με κύριο σύνθημα: «Συντονισμένος αγώνας του ταξικού κινήματος της Ευρώπης ενάντια στη νέα τά-

- ξη και την παγκοσμιοποίηση».
3. Κύριο σύνθημα, ενόψει της 1ης Μάη που θα εκδοθεί σε αραίο σε πέντε γλώσσες, να είναι: «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ».
 4. Εκδόθηκαν ψηφισματικά:
 - Κατάθεση του Ιμπεριαλισμού στα Βαλκάνια.
 - Κατάθεση του οικονομικού αποκλεισμού της Κοΐβας από τους Αμερικανούς.
 - Κατάθεση του αποκλεισμού του ΙΡΑΚ.
 - Συμπεράσματα στον αγώνα του παλιτισιακού λαού.

ξης, τον έλεγχο ή και τη διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι να κυριαρχεί η αόκεια, η ανοστήρα, να εντείνεται η επίθεση στο συνδικαλιστικό κίνημα, στα δημοκρατικά δικαιώματα του λαού και στις κατακτήσεις της εργατικής τάξης.

Αυτή ήταν μια βασική εκτίμηση της σύσκεψης και έχει ξεχωριστή σημασία γιατί με αυτή την αφετηρία μπορεί να χαραχτεί και κοινή πάλη με αυτές τις οργανώσεις.

Το πρόβλημα που καταγράφεται από τους περισσότερους ομιλητές ήταν οι νέες μορφές απαγόρευσης, η ελαστικοποίηση του ωραρίου, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και η αντικατάστασή τους με τις ατομικές, η μείωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, η προσπάθεια ανατροπής των ασφαλιστικών συστημάτων, οι ιδιωτικοποιήσεις, η εξοστράτευση προσπάθειας των κυβερνήσεων να ελέγξουν το συνδικαλιστικό κίνημα κ.λπ.

Να επισημάνουμε ότι ιδιαίτερο πρόβλημα για τις χώρες ειδικά της Λατινικής Αμερικής είναι η χρησιμοποίηση του ΕΛΕΝΤ σε κατοικίες. Είναι αποδεσμευμένα κερκονόμοιο υλικό και τα Συνδικάτα σε αυτές τις χώρες παλεύουν για να μην χρησιμοποιείται, πράγμα που το έχουν πετύχει σε μεγάλο βαθμό.

Να τονίσουμε επίσης ότι ο συνάδελφος από την Κοΐβα επισήμανε ότι στη χώρα του δεν έχουν τέτοια πρόβλημα, όμως εξοστράτευση τον αγώνα για να ότι συμβαίνει στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, όπου η φτώχεια πολλαπλασιάζεται, οι παιδικές αθρόνες και η παιδική θνησιμότητα παίρνουν μεγάλες διαστάσεις, η αργομοσύνση, η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, η πορνεία, αυξανονται καθημερινά.

Καταλήγοντας τόνισε: «... Αυτό είναι το πρόβλημα του βάρβαρου καπιταλιστικού συστήματος, γι' αυτό η εργατική τάξη πρέπει να παλέψει για να αποπαλιώσει απ' αυτό».

Κατάδικος επίσης τη συνέχιση του οικονομικού αποκλεισμού της Κοΐβας από τους Αμερικανούς και καλέσε όλους τους εργαζομένους να εκπαιδωθούν στην αλληλεγγύη στον κοινωνικό λαό και στο δικαίο αγώνα που δίνει ενάντια στο στραγγαλισμό που επιδιώκουν οι Αμερικάνοι με τον αποκλεισμό.